

WWW.BUSHO.HU

References

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

12. budapest short film festival

30. August - 4. September

2016 festival

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

Tartalomjegyzék

Tartalom	2.
Támogatók	3.
BuSho 2016 díjak / BuSho 2016 prizes	4.
Oklevél / Certificate	5.
Díjak / Prizes	6-7.
Beszámoló 2016 / Final Report 2016	8-9.
Zsűri beszámolók / Jury comments	9.
BuShországos / BuSho Country	10.
Visszajelzések / Reactions	11-13.
Megjelent cikkek / Published articles	14-25.
Statisztikák / Statistics	26-27.
BuSho News	28.
Workshopska	29.
BuSho vetítések / BuSho Screenings	30.
Médiamegjelenések / Mediacover	31.
Mediakit 2017	32-33.
Szabályzat 2017 / Regulations 2017	34.
Fotómontázs / Montage	35.

12.BUSHO
NEMZETKÖZI RÖVIDFILM FESZTIVÁL

12. BUSHO
NEMZETKÖZI RÖVIDFILM FESZTIVÁL

www.busho.hu

2016. AUGUSZTUS 30. – SZEPTEMBER 4.

PUSKIN MOZI ÖRÖKMOZGÓ CORVIN CLUB
SOPRON SZOLNOK ORADEA NOVÉ ZÁMKY UZHOROD

12. BUSHO

www.busho.hu

12. BUDAPEST SHORT FILM FESTIVAL

Támogatók

HUNGARIAN NATIONAL FILM FUND

Balassi
Institute

CENTRAL EUROPEAN INITIATIVE

MAGYAR MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

NEMZETI MÉDIA- ÉS
HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG

BFTK
Budapesti Fesztivál-
és Turisztikai Központ
Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

FILMVILÁG

BuSho 2016 Díjak / BuSho 2016 Prizes

Student Jury Prizes:

Best Fiction: **Belissima** - Alessandro Capitani (Italy)
Best Experimental: METUBE2 - August Sings Carmina Burana - Daniel Moshel (Austria)
Best Animation: Beyond - Milán Kopasz (Hungary)

BuSho Award 2016 for BEST ANIMATION:

Satie's "Parade" - Koji Yamamura (Japan)

BuSho Award 2016 for BEST IDEA/SCREENPLAY:

We Can't Live Without Cosmos - Konstantin Bronzit (Russia)

BuSho Award 2016 for BEST COMEDY:

L'ours noir - Xavier Seron & Méryl Fortunat Rossi (France-Belgium)

BuSho Award 2016 for BEST CINEMATOGRAPHY:

Edmond - Nina Gantz (The Netherlands)

BuSho Award 2016 for 2016 BEST PERFORMANCE:

Julia Pointner in Alles wird gut - Patrick Vollrath (Austria)

BuSho 2016 Sziget special Prize:

Képzavar, Gyöngyi Fazekas (Romania)

BuSho Audience Award 2016:

Indián, Simonyi Balázs (Hungary)

The Special Prize of Sopron:

En Passant, Oláh Kata (Hungary)

The Special Mention of the Jury:

Romanian Sunrise - Visky Ábel (Hungary)

BuSho Award 2016 for BEST EXPERIMENTAL

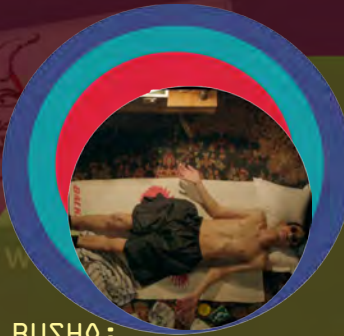
Ex Terrat, Reinhold Bidner (Austria)

The Special Prize of the Media Council of NMHH for the best Hungarian animation:

Cosmic Jacuzzi, Takács Anikó

The Special Prize of the Media Council of NMHH for the best Hungarian fiction:

Betonzaj - The Sound of Concrete, Kovács István

BuSho 2016 Main Prize BRONZE BUSHO:

Getting Fat In A Healthy Way, Kevork Aslanyan (Bulgaria)

BuSho 2016 Main Prize SILVER BUSHO:

Szabó Úr - Mr. Miller, Áron Ferenczik (Hungary)

BuSho 2016 Main Prize GOLD BUSHO:

Betonzaj - The Sound of Concrete, István Kovács (Hungary)

Certificate

12.BuSho International Short Film Festival

AWARD

BEST PERFORMANCE

TITLE

JULIA POINTNER IN ALLES WIRD GUT

DIRECTOR

PATRICK VOLLRATH

JURY MEMBERS

CHRISTIAN INARAJA GENÍS (SPAIN)

NADYA BAKURADZE (RUSSIA)

WOLFGANG LEIS (HUNGARY)

TERÉZ KONCZ (HUNGARY)

Díjak

„Zajos” magyar siker

Az élete meccsére készülődő fiatal kickboxoló lány története, vagyis a Kovács István rendezte magyar Betonzaj nyerte a 12. BuSho (Budapest Short) Nemzetközi Rövidfilm Fesztivál fődíját, az Arany BuSho-t szombat este. Az Ezüst BuSho, kis meglepetésre –hisz még sosem szerepelt 2 magyar film a legjobbak között– szintén egy magyar alkotásnak jutott, még pedig a Szabó úr című Ferenczik Áron alkotásnak, mely egy érzékek nélkül élő férfi különös életét mutatja be. A Bronz Busho díjat pedig egy bolgár-német koprodukció, a Getting Fat in a Healthy Way kapta, melyben egy tragikus baleset megzavarja a Föld gravitációs mezejét, Kevork Aslanyan rendezésében.

A szeptember 3-án szombaton este a Puskin moziban tartott díjátadó bevezetőjében elmondták, hogy idén, a beérkezett 1189 alkotás közül 74 rövidfilm szerepelt a versenyprogramban, ezeket tekinthették meg a nézők a múlt héten a Puskin moziban a nemzetközi zsűrivel közösen, majd az esti ismétlő vetítéseken a Corvin Clubban és a további vidéki és határon túli helyszíneken valamelyikén. Ezek közül a filmek közül kerültek kiválasztásra a győztesek, akik a Solide Art által készített szobrocskákat vihették haza. Az idei Nemzetközi zsűri tagja volt Nadya Bakuradze, orosz kísérleti filmes, video-művész, Christian Inaraja Genis, katalán grafikus művész, illusztrátor, a magyar zsűritag ezúttal Koncz Teréz, kreatív producer és rendező volt és természetesen állandó zsűritagunk, Wolfgang Leis, marketing szakember.

Először a 4 felsőoktatási intézmény (SZFE, MOME, ELTE, Metropolitan) által delegált Diákzsűrit szólították színpadra, akik megköszönték a lehetőséget a részvételre, majd rövid indoklásokkal osztották meg a közönséggel döntésüket. A legjobb fikciós filmnek egy olasz alkotást, a Belissimát látták, a nagy visszatérő osztrák kísérleti film, a Metube 2. epizódja lett a legjobb kísérleti film és a legjobb animációnak Kopasz Milán Beyond című filmjét választották.

Következhetnek a Nemzetközi zsűri kategória díjai, először azok, akik sajnos nem tudtak személyesen jelen lenni a fesztiválon. Elsőként az idén roppant erős mezőnyt felvonultató animátorok izgulhattak, végül a legjobb animáció díját Satie's "Parade" című Koji Yamamura alkotás kapta Japánból. Idén a legjobb ötlet/forgatókönyv díját szintén egy animációs film, a rengeteg fesztivál díjat besöpört, és Oscar-díj jelölt orosz We Can't Live Without Cosmos kapta, mely Konstantin Bronzit munkája. A legjobb vígjáték díja volt a legegyszerűbb döntés a zsűri szerint, melyet a francia-belga koprodukcióban készült The black bear című filmnek kell eljuttatni. A legjobb operatőri díjat az Edmond című Holland film kapta, mely Nina Gantz rendezése. A legjobb színészi alakítás díját egy másik Oscar-jelölt versenyfilm, azaz az osztrák Patrick Vollrath Alles wird gut című filmjében nyújtott felejthetetlen alakításáért Julia Pointner gyermekszínész kapta. A soproni BuSho helyszín különdíja, 2 fő részére egy 3 napos soproni kirándulás, filmjének bemutatójával és közönségtalálkozóval egybekötve, melyet ezúttal Oláh Katának ítéltek az En Passant című filmjéért. A különdíjak felsorolását a közönségdíjas Indián című film, Simonyi Balázs rendezése zárta.

Most pedig jöhettek azok a díjazottak, akik át is tudták venni a díjakat személyesen. Idén második alkalommal került kiosztásra a BuSho-n a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának 2 x 500 ezer forintos díja, melyet a legjobb Magyar animációs és fikciós filmnek ajánlottak fel és amelyeket Kollarik Tamás Médiatanács-tag,

valamint Varsányi Ferenc, a Médiatanács animációs bíráló bizottságának az elnöke adott át a díjazottaknak. A legjobb Magyar animációs film 2016-ban a Cosmic Jacuzzi, Takács Anikó filmje lett, a legjobb Magyar kisjátékfilm pedig a 12. BuSho fesztiválon, a Betonzaj, Kovács István munkája. Szintén második alkalommal szerepelt a díjak között a Sziget Kft. felajánlása, hetijegy egy 3 fős mini stáb részére forgatási engedéllyel a 2017-es fesztiválra. Ezt a díjat a Képzavar című film kapta Fazekas Gyöngyi rendezésében. A zsűri külön dicséret oklevelét és egy erre átalakított szobrot nyert Visky Ábel, és a Romanian Sunrise. A legjobb kísérleti film díját az immáron 3. osztrák díjazottként az Ex Terrat kapta, mely Reinhold Bidner munkája, és aki egész héten jelen volt a fesztiválon, sőt mint később elmondta, épp most érkezett egy 2 hónapos ösztöndíjas tanulmányútra, Budapestre! Mielőtt kihirdették a fődíjak nyerteseit, a színpadra szólították Christian Inaraja Genis urat, hogy foglalja össze a zsűri véleményét, tapasztalatát a fesztiválról! Miután megköszönte a szervezőknek az egész heti közös munkát, röviden annyit szeretett volna hozzáfűzni, hogy elképzelhető, hogy másképpen is dönthettek volna, de ez az ő döntésük és ezért közösen büszkén vállalják azt. Következhetnek tehát a fődíjak, melyek a zsűri rövid értékelésével kerültek átadásra.

“A film egy egyszerű szerelmi történet, mely szürreális körülmények és mágikus odaadás révén bontakozik ki.” A Bronz BuSho 2016 díj nyertese: Getting Fat In A Healthy Way, Kevork Aslanyan, (Bulgária-Németország).

“A verseny legelgondolkodtatóbb filmje”, ezzel az Ezüst BuSho díj nyertese 2016-ban: Szabó Úr, Ferenczik Áron munkája (Magyarország)

A nemzetközi zsűri végül így indokolta győztes filmet: “A legerőteljesebb film, amely a verseny legerősebb karakterét mutatja be, melynek történetvezetése és az alkotók együttműködése kiemelkedő.”

A 12. BUSHO fődíját a Betonzaj, Kovács István alkotása kapta.

Végül megköszönték a támogatóknak, hogy 12. alkalommal is létrejöhetett a rendezvény: Central European Initiative – Közép-Európa Kezdeményezés, a Magyar Nemzeti Filmalap, a Magyar Művészeti Akadémia, a Balassi Intézet, a Penum, a Biogroup Magyarország Kft., az Osztrák Kulturális Fórum, az Izraeli Nagykövetség, az Olasz Kultúrintézet és a Staropramen. Együttműködő partnerként a Budapesti Fesztivál- és Turisztikai Központ. Díjfelajánlóként támogatták a Solide Art Stúdió díjait az NMHH Médiatanács, a Sziget Kft., a Soproni Búgócsiga, médiatámogatók pedig a Filmvilág, a Filmtekerics, a Fotovideo és a Klub rádió!

Majd minden díjazottat, a nemzetközi vendégeket, a zsűritagokat és a szervezőket is a színpadra szólították egy közös képre, a díjkiosztót követően az érdeklődők megtekinthettek még néhány díjazott rövidfilmet, majd pedig az esemény zárásaként a szomszédos Fészek Kulturális Központban Zsuzsi mosolyog koncert zárta az idei fesztivált. Találkozzunk 2017-ben is, a 13. BuSho Nemzetközi Rövidfilm Fesztiválon!

Prizes

WWW.BUSHO.HU

Resounding Hungarian success

The story of a girl preparing for the fight of her life – told by István Kovács – titled “The Sound of Concrete” (Betonzaj) won the main Award, the Golden BuSho of the 12th Budapest International Short Film Festival on Saturday evening. As a small surprise – for until this time it has not occurred that two Hungarian creations were among the best – the Silver BuSho went to Áron Ferenczik’s “Mr. Miller” (Szabó úr), that presented the strange life of a man who suffers from the loss of his senses. The Bronze BuSho was awarded to a Bulgarian-German co-production “Getting Fat in a Healthy Way”, directed by Kevork Aslanyan, in which a tragical accident disturbs the gravitational field of the Earth.

The moderators announced in the lead-in of the Award Ceremony held in Puskin Cinema, that this year 74 shorts were selected in the competition programme; the total number of submissions was 1189. The audience could watch this last week in Puskin Cinema together with the international Jury and at the repeated screenings in Corvin Club, or at the venues in the country side and over the border. The winners were selected from among these, and they could bring the statuettes made by Solide Art. The members of the international Jury were: Nadya Bakuradze, Russian experimental film maker and video artist, Christian Inaraja Genís, artist and illustrator from Catalunya, the Hungarian jury member this year was Teréz Koncz, creative producer and director, and our permanent member of the jury, Wolfgang Leis.

First, the members of the Student Jury – delegated by 4 higher education institutions (University of Theatre and Film Arts, Moholy-Nagy University of Art and Design, Eötvös Loránd Science University, Metropolitan University) – were called to the stage who thanked for the opportunity to take part in the Festival and gave short reasoning for their decisions. They deemed an Italian picture, Bellissima as best fiction, the second episode of the great Austrian come-backer, Metube 2 as best experimental short, and Beyond by Milán Kopasz as best animation.

These were followed by the category prizes of the International Jury, at first those were announced who could not take part in the ceremony in person. This year saw a very strong competition in animation, and Koji Yamamura’s work, Satie’s “Parade” (Japan) triumphed. The prize for best idea/screenplay went well-deservedly to We Can’t Live Without Cosmos, Konstantin Bronzit’s multiple award winner animation and also Oscar nominee. According to the Jury their easiest task was to decide about the best Comedy: this prize was given to The black bear, made in the co-production of France and Belgium. The Prize for Best Cinematography went to the animation Edmond directed by Nina Gantz, a production of the Netherlands. The unforgettable performance of Julia Pointner child actress in Patrick Vollrath’s Alles wird gut, an Austrian production, was honoured by the award for Best Performance. The Special Prize of Búgócsiga, the venue in Sopron was given Kata Oláh (a 3-day excursion for 2 persons to Sopron combined with an audience meeting) for her work, En Passant. The audience award this year was presented to Balázs Simonyi’s Indián.

After this the awardees present were asked to accept their prizes. For the second time this year the prize of the Media Council and Authority of the National Media and Telecommunication –that is a 2 x 500 thousand forints award– was given for the best Hungarian animation and fiction work. The prizes were handed over by Tamás Kollarik, Member of the Media Council, and Ferenc Varsányi, the president of the

WWW.BUSHO.HU

Animation Jury of the Media Council. The best Hungarian animation in 2016 at the 12th BuSho Festival was Cosmic Jacuzzi by Anikó Takács, and the best short feature was the work of István Kovács, Betonzaj. Also for the second time among the prizes that was offered by Sziget Ltd. a weekly pass for a 3-member mini crew with filming permission on the Sziget festival in 2017. Gyöngyi Fazekas took this prize for her work Képzavar (Catachresis). The Special Mention of the Jury and a special statuette was given to Ábel Visky for Romanian Sunrise. The BuSho Award 2016 for Best Experimental was given to Reinhold Bidner (being the third Austrian awarded) for Ex Terrat. He was present at the Festival all week, and –as he later told us– he would stay in Budapest for 2 months as a grantee of a study visit!

Before the announcement of the winners of the main prizes, Christian Inaraja Genis was invited to the stage to share the opinion and experience of the Jury about the Festival. After thanking for the participants for their work, he briefly added that –even though they could have decided in a different way– this decision is theirs and they are proud of it. Then the winners of the main prizes were announced along with a short evaluation of the jury.

“For a simple love story created by surrealistic circumstances and magical dedication.” The Bronze BuSho prize 2016 was awarded to: Getting Fat In A Healthy Way, Kevork Aslanyan (Bulgaria-Germany).

“For the most thought-provoking film in the competition.” and thus the winner of the Silver BuSho 2016: Mr. Miller, by Áron Ferenczik (Hungary).

Finally the International Jury gave the following reasoning for the winner of the Golden BuSho 2016: “For creating the most powerful film. Which combines the most powerful character, storytelling and team effort in the competition.”

The main award of the 12th BuSho was handed over to István Kovács for The Sound of Concrete (Betonzaj).

Finally, thanks were given to the sponsors for making it possible to organize the event for the 12th time: The Central European Initiative, Hungarian National Film Fund, Hungarian Academy of Arts, Balassi Institute, Pensum, Biogroup Hungary LLC, the Austrian Culture Forum, the Embassy of Israel, the Italian Culture Institute of Budapest, and Staropramen. The cooperative partner was the Budapest Festival and Tourism Center. The Award Sponsors were Solide Art – the creator of the main prizes, National Media and Infocommunications Authority, Sziget LLC and Búgócsiga from Sopron. The Media partners of the Festival are Filmvilág, Filmtekerics, Fotovideo Magazines and Radio Klub.

Subsequently the awardees, the international guests, the members of the Student and the International Jury and the staff members were invited up to the stage for a group picture. After the closing ceremony, the audience could watch some of the winners and as the last stage of the festival a concert given by “Zsuzsi mosolyog” was presented in Fészek Klub.

Let’s meet at the 12th anniversary BuSho International Short Film Festival in 2017!

Beszámoló 2016 / Final report 2016

Beszámolók: 1-2-3!

Hogy miről marad emlékezetes a 2016-os sorban a tizenkettedik BuSho Fesztivál? Lássuk, szépen sorjában: A teljesen átlagos ezer feletti nevezések után rekordszámú külföldi vendég és önkéntes jelezte részvételi szándékát, majd az akkreditációs díj bevezetésének köszönhetően nemcsak ígérték magukat, mint korábban oly sokan, hanem valóra is váltották azt és megérkeztek a fesztiválra Európa számos országából, de Kolumbiából és New Yorkból is voltak résztvevők. A versenyprogramban ismét kiváló alkotások kaptak helyet, de kiemelkedett az a 3 Oscar-díj jelölt alkotás, melyek közül végül kettő díjat is kapott a nemzetközi zsűritől, de természetesen nem mehetünk el szó nélkül a fergeteges magyar díjeső mellett sem, cáfolva minden bundagyanút, azonban kiemelve ismételten a magyar rövidfilmek kiváló színvonalát. Az ismét remek munkát végzett válogató bizottság tehát előkészítette a terepet a nemzetközi ítések előtt, akik ezúttal orosz-izraeli, katalán, német és magyar filmes szakemberek voltak és akik közül Wolfgang Leis, állandó zsűritag így fogalmazott: „...Ami az idei zsűri karakterére jellemző, az egyszerűen annyi, hogy ez egy nehéz döntés volt. Végül is megállapodtunk, csak sokkal tovább tartott, mint általában szokott...” Szintén velünk volt a Diákzsűri is, melyet első alkalommal 4 felsőoktatási intézmény delegált hozzánk, és akik közül Fábián Judit így kommentálta a látottakat: „...Nagyon örültem neki, hogy ennyire változatos volt a versenyprogram, és nagyon jók voltak a kísérőprogramok is. Szerintem első sorban mindig a történet kell magával ragadjon, függetlenül attól, hogy animációt, kísérleti filmet vagy fikciót látunk éppen...” A többi résztvevő reakcióját külön fejezetben olvashatjátok, most nézzük, hogy mi történt a többi helyszínünkön! A fővárosi új helyszínek közül sikerrel debütált az Örökmozgó, persze szinte hazament a fesztivál, hiszen korábban 6 évet töltöttünk a Kálvinon, minden esetre a Dési-Móray vetítésre pótszékeket kellett bevinni a terembe! A megújult Corvin Clubban visszaesett a nézőszám, a Fészek Szórakoztató Központ pedig sajnos nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, annál inkább a Zsetonpityu & the Cash formáció, akik hengereltek a Trafikban. A vidéki és határon túli helyszínek közül ismét kiemelkedett Sopron, ahol a szervezők lelkesedése úgy tűnik továbbra is vonzza a közönséget. A kísérőprogramok közül úgy tűnik megvolt a Parlament látogatás hattyúdala azonban teljesen spontán jövőre is beiktathatunk egy Wichmann kocsmalátogatást, mely egy kőhajításra a drága romkocsmáktól nagy sikert aratott a nemzetközi vendégek körében az esti eszmecserehez.

A szervezők közvetlenül a fesztivált követő egyeztetéséből azonban az is kiderült, hogy további apróbb módosításokra van szükség a fejlődéshez, de most első körben következzenek az elszámolások, a bestofok és a referenciák, majd az előkészítő időszakot követően december elsején újra nyílik majd a nevezési platform és tizenharmadszor indulhat tovább a BuSHO!

---tami2016---

Finally Reporting

Aka: why we won't forget the twelfth BuSho in 2016 any time soon? Let's see: while the number of submissions stayed at the usual level of 1000+, this year a record number of guests indicated their wish to come from abroad and also more volunteers applied than ever before - we were pleased to meet our guests from afar: yet the distance between Budapest and Columbia or New York was easy to cover. As usual the competition programme featured excellent creations, among them 3 Oscar(c) nominees - 2 of which got awards from the international jury. Putting all humbleness aside and stressing that there was absolutely no preconception for this: we are proud of the Hungarian winners and wish to emphasize anew the excellent quality of Hungarian short films. Our pre-selection jury did a great job in selecting the best films, so much so that the international jury members - with a Russian/Israeli, Catalanian, German and Hungarian background - found it hard to make a decision; Wolfgang Leis, our standing jury member declared: "Our work was characterized by long-long discussions, but we finally agreed, it took just much more time as usual...". We

had the Student Jury with us again - its members comprised for the first time of 4 delegates of higher education institutions. Judit Fábrián, member summarized her experience: "I was glad to see such a diverse competition programme, and I also enjoyed the accompanying programmes. The way I see it, it is the storyline that has to involve you in the first place, regardless if it is an animation and experimental short or a fiction." The feedbacks of the other participants will be featured in another chapter, now, let's see what happened at the other venues! Örökmozgó cinema made its successful debut among the new venues in the capital; however, we were no strangers there, as this cinema gave home to our festival for 6 years (at that time as "Vörösmarty cinema"). The audience was delighted to come back as we had to bring in additional chairs for the screenings of the creative duo Dési-Móray. The audience number dropped at Corvin Club, Fészek Entertainment Center failed to meet the expectations unfortunately, but don't fret, as our steady go-to club, Trafik presented a phenomenal Zsetonpityu & the Cash concert. Sopron emerged again as the top short-film magnet thanks to the enthusiasm of the organisers. The Parliament visit as a program had its swan's song this year; from 2017 we will provide more spontaneous programs instead: visiting our Olympian's Pub, Wichmann (located near the expensive ruin pubs) where the mood is high yet the prices are surprisingly fair, making it an instant guest favourite for having long conversations. After the feedback round it became clear that we need to make further minor adjustments for the continuous development.

Next up we need to do the accounting work, publish the "Best of editions" and reference magazines, and after the preparation period we will open the platform for submission on the 1st of December, I hope you will join us at the 13th BuSHOW in 2017.

---tami2016---

Zsűri beszámoló / Jury comments

Dear Tami and BUSHO Team, we really had a great time in Budapest! We also met nice friends there (jury, directors, crew...) & hope we meet you again elsewhere. We will upload some photos in our FB page (<https://www.facebook.com/fecfestival/>) soon, we'll tell you.

Best regards from Barcelona, Sílvia Ferran & Christian Inaraja, Co-directors Fec Festival, Reus European Short Film Festival,
www.fecfestival.com

Bocsánat, hogy így eltűntem, már az első threadre is akartam írni, és sajnáltam, hogy a végén nem tudtunk elköszönni, mert a bulira már nem értem vissza, ahogy terveztem... Szuper volt az egész fesztivál, igazán jó érzés és megtiszteltetés volt részt venni, és részesülni a kedves fogadtatásból, finom ételekből, mindenből! A többi zsűritag is nagyon jó fej volt. Kedves és érdekes emberek, örülök, hogy megismerhettem őket. Nekem nincs semmi olyan megjegyzésem, ami fejlesztésre vonatkozik, az én szempontomból minden profinak és gördülékenynek hatott. Köszönöm szépen még egyszer a lehetőséget, és várom a jövő évi alkalmat!

Köszö, Koncz Teréz, zsűritag

The BUSHO film festival is the best opportunity for young international filmmakers to get inside a large worldwide community of open-minded people. I was very happy to be part of the International festival jury this year, it's also good experience because I noticed several brilliant works and names for my own festival programming.

Nadya Bakuradze, Art Director, Festival Programmer,
www.festival-cannes.ru

BuShországos / BuSho Country

Nagyváradon keddtől péntekig zajlott a BuSho, 17:00-21:30 között. Az első nap voltak a legtöbben, kb. 25 személy. A többi napokon 15-22 személy látogatta az eseményt.

Ebből a számból kb. 4-5 ember hamarabb hagyta el a vetítéseket, mondván, hogy túl sok

a negatív érzelmi töltet, túl "morbidak, depressziósak" a történetek. Az ideji blokkok "túl komolyra, depressziósra" sikerültek, ez volt az általános vélemény.

Ennek ellenére nagyon várják a jövő évi BuSho-t. Hja, és szeretnének szavazni is a filmekre:)

Amit még kért a közönség idén az az angol filmek feliratozása volt, illetve azt, hogy tegyük egy későbbi időpontra a vetítéseket...pl. szeptember közepére. Nálunk a suli szeptember 10-én kezdődik, az egyetem pedig szept. 15-19 környékén. Romániában az augusztusi hónap a fő nyaraló hónap... Sőt, még szeptember első hete is. Ezért a látogatottságon dobna, ha ehhez tudnánk igazodni.

Ami a jegyeladást illeti, a napi belépő 500 ft volt, a bérlet pedig 1200 ft. Volt, 1-2 ember, aki kb. 200 ft-al többet fizetett, mondván, hogy jelképes összeg így is a belépő, és többet érnek ezek az alkotások.

Az alábbi linken van pár kép, de elég gyenge minőségűek. Mivel idén nem volt segítségem, önkéntes diákok, ezért nem tudtam mindenre koncentrálni.

[Üdv. Kovács Ildikó Laura, Nagyvárad, PKF](#)

Itt is rendben lezajlottak a vetítések, a 3 délután alatt összesen 105 nézőnk volt.

Köszönjük a lehetőséget! Örülünk, hogy nálatok is nagy siker volt!

Azt a plakátot használtuk, amit Te küldtél - honlapunkon, facebook-on, kiküldtük hírlevélben, az iskoláknak, helyi kulturális intézményeknek stb. naponta 1-1 osztályt, vagyis csoportot hívtunk meg a vetítésekre és néhány "spontán" nézőnk is volt. Sajnos nem fotóztunk, ezért elnézést.

A letöltéssel is minden rendben volt, bár nem 5 óra alatt, de lényegesen gyorsabban jött le, mint tavaly. Szívesen bekapcsolódunk jövőre is, és a közönségtalálkozó is jó ötlet, István említette, hogy ajánlottunk már fel díjat is, erről majd még beszéljünk, jó?

szép napot és köszönjük! [Illés Judit, Tiszamozi, Szolnok](#)

A nézőszámok a következőképpen alakultak:

08. 31. 83 fizető / 09. 01. 52 fizető / 09. 02. 72 fizető / 09. 03. 79 fizető. Ezek a számok a közel 400 férőhelyes mozi teraszunkon elég gyenge eredmény, messze alul látogatottként értékeljük az eseményt. Sajnos számunkra ráfizetéses volt mind a négy alkalom. [Üdvözlettel, Tamás, Corvin Club](#)

Most már 3 alkalommal került megrendezésre a BuSho Sopronban. Idén meghívott előadóval, filmes, beszélgetős workshopokkal, a vetítések után pedig koncert és táncos partival is vártuk a fesztiválra látogatókat. Az előző évekhez hasonló érdeklődés mellett és hangulatban sikerült bemutatunk ebben az évben is egy nagy szeletet a világ rövidfilmes terméséből. Jó volt találkozni újból a közönség azon rácsodálkozó lelkesedésével, ami most már úgy érzem elmaradhatatlan hozzávalója a fesztiválvetítéseinknek. A Sopron díjjal kapcsolatban pedig ha megadnád az elérhetőségüket az alkotóknak, akkor felvonnánk a kapcsolatot, hogy megbeszéljük velük a továbbiakat. Köszönjük a lehetőséget és a segítséget, hogy idén is vendégül láthattuk a BuSho-t!

[Horváth Zsolt, Sopron](#)

Visszajelzések / Reactions

WWW.BUSHO.HU

Well, I saw a press release. Thank you very much. She was very happy. Could you ask her mother about the adress? Thanks.

Patrick Vollrath, director of „Alles wird gut“

Julia is very happy and grateful and very much looking forward to receiving her price.
Kind regards: Susanne Pointner

Thank you very much - the price arrived and Julia is very impressed and happy!

Best wishes, Susanne Pointner (Mother of Julia Pointner, winner of Best Performance Award)

I had a really great time at the busho festival! I saw a lot of good movies, met many great film makers from around the world and traveled around the beautiful city of Budapest. Thank you very much for everything! it really was a very special experience and I hope I'll be back again!

Thanks! Nadav (director of The Egg from Israel)

Myself and Kerri-Ann had an amazing time at the festival. I cannot fault it. The activities were amazing and we really enjoyed getting to explore Budapest. The festival crew were friendly and helped us out at every opportunity, it was especially great getting to share a drink with all them. Also meeting so many brilliant international film makers from all over the world was fantastic experience and have made so many new friends. I will do my best to recommend Busho to everyone I can in hope that they share the same experience, and submit my new film next year in hope that I can attend again :) Please find some photos, hopefully there are some good ones you can use!

Kind regards: Rik Gordon, director of the film „The Pigman“

It was all quite hectic the last week, I had to rush to Linz (Ars Electronica Festival) and now I am back in Budapest. I will stay here till the end of October, I am not sure yet if I go to Vienna somewhen until then. It is not sure yet, originally I planned to go on Oct 2nd for elections, but these are cancelled (as you might have heard...) concerning reaction about your Festival: it was great, I saw many inspiring films and you connected the filmmakers in such a nice way! (boat trip / bus trip / unfortunately I could not join the Bath...). fantastic team and also the Jury Discussions, and as well the cinema locations and the evening programs! I already told Austrian Cultural Forum these positive aspects! one small critique from my side: in our case the shared accommodation was not so great: dont get me wrong: it was totally easy to share the space with Nadav and Thierry, but I guess I can speak for the 3 of us: we were all very unhappy with the fourth guy in our Room and his "Life Style". So I guess we were unlucky, and of course I understand, Wombats Hostel has a lot to do with the financial situation of a festival and I am totally sure you all do your best concerning that point, but maybe one suggestion that is maybe worth to think about: In Vienna at the Vienna Independent Shorts Festival they have quite nice system, as far as I know: there you can become a host for filmmakers, this means, if you have a flat in Vienna you tell the Festival, "I can share my flat with a Filmmaker during the Festival" and in return you get an accreditation for the festival for free as a host. I think somehow like this it works in Vienna at this festival. maybe this system is even cheaper than a Hostel? And I am quite sure some filmmakers prefer living in a flat in Budapest (getting to know the culture etc.) Anyway just a quick remark to think about, and as I said, I think we 3 were just unlucky, but if you are lucky, you get to know some nice filmmakers (such as Thierry and Nadav). And I was anyway lucky to already have my flat on sept 1st, so I could easily leave then our Wombat room.

Anyway, thanks for all your efforts concerning the great festival! So, hopefully see you soon in Budapest! And I would be happy if you have some advices about Budapest for Sept+Oct, or let me know, if you hear about interesting cultural events (concerts/festivals/filmprograms/exhibitions or just drinking :)

It was a pleasure! Reini

Thank you for everything!
Also if I attended very few screenings
If was a very beautyfull experience
Budapest is fantastic!

Bye Rick (the filmmaker who nobody met on the festival only his roommates in the Hostel without a thanks...)

Fantastico, Liverpool's very own Nick and Paul won the best '90's dancemove contest! I was also really happy, that we had a two international interns!

Charlotte Symmons, BuSho Officer

I just wanted to say that both my sister and I were really happy to help and also just visit BuSho and grateful that you and all the others were willing to host us and let us take part in the festival. I must say it was really a great experience! I hope to meet in the near future (maybe next year)... Anyway, best of luck with everything!

Best regards, Mikkel

I have absolutely no complains at all. This is one of the most unique and fun festivals I've ever been to. Without a doubt Veronica and I plan to come back again and visit. Thank you so much for the hospitality, and I'll make sure to spread the word to all my filmmaker friends.

YOU GUYS ROCK!

Esteban Uribe, Director at Mood Swinger Films

What a pleasant surprise!

You have made my day, thank you for all that. Thank you for the warm invitation at first, to be considerate to take part of your beautiful festival, the festival itself and the jury of course!

I can say WE, for the whole crew and creators of this film that we are pretty excited about this award! Can we share the info on FB?

It has arrived and it is gorgeous!!!!

Best Regards,

Kevoek Aslanyan (director of Getting Fat in a Healthy Way)

Back in NYC missing Budapest already!

Thank you BuSho for making such an amazing festival, it was a pleasure to meet you all. The organization of all the events was great and the selection of films was very well curated. It was wonderful to see all your movies and meet you guys. Attached are some pics ::)

Lots of love, Veronica

Dear Tami,

Thank you so much for delight news! I'm so pleasure about this award. Thank you for jury and Busho Film Festival.

All the best, Koji

That's wonderful news! I've forwarded it to my cinematographer

(Ian Forbes) and he's really pleased! This is his comment:

"Thank you for awarding Edmond with the Best Cinematography prize. It was a true pleasure to work with such a wonderful, hard working team of talented people to realise Nina Gantz's unique vision."

All the best, NINA GANTZ, Animation Director

I didn't get to say goodbye, but wanted to thank you for an amazing festival!! I had a great time in Budapest.

It was great meeting you, and hope we'll meet again soon!

Miwako Van Weyenberg, www.miwako.be

Today I received your nice prize! Thank you very much!! Very original mask))

It is on the shelf already!

My best regards: Konstantin Bronzit

a) pénteken nagyon jól lement a vetítés, nem tudom, mennyire áramlanak a hírek a fesztivál különféle helyszínei között, de több mint teltház volt, pótszékek kellettek, azután még a földön is ültek, a mozis pacák már próbált elhajtani potenciális nézőket; ha nem figyeltem, és nem toltam be későn érkezőket, el is küldte őket. Utána még egy kis beszélgetés is alakult egy közeli kocsmateraszon, szóval, mondhatni, jól sikerült az este -- A BuSho nagyobb dicsőségére.

b) Köszönjük a lehetőséget!

c) A zárásra mindenképpen el akartam menni, gondoltam, dumálunk is egy kicsit, meg egyáltalán, szóban is elő akartam ugyanezt adni, meg akartam veletek, bushókkal bulizni meg barátkozni --- de amekkora hülye vagyok, valahogy az volt a fejemben, hogy szept. 4-ig tart a fesztivál, szóval, vasárnap este mentem; a Fészekben sötét volt és egy darab mérges meg álmos portás, akit felzavartam.

d) Vagyis, ezt elcseszttem.

e) Ezért írok. Hogy lásd b), és mert remélem, te is sikeres busho-programként könyveled el ezt, és remélem, akad a közeljövőben valami alkalom, amikor fröccsöt iszunk, és dumálunk egy kicsit.

Üdv! désiAndrás

Nagyon jó volt minden, köszi, hogy a csapat tagja lehettem. Kicsit fárasztó egész nap a kis sötét gépházban kuksolni, de it was a new experience! Jövőre is számíthattok rám! Üdv, Zalán
 U.i.: Ákos, remélem lett valami hasznos abból, amiket vettem..:D

Nagyon szépen köszi, örültem hogy a zsűrinek tetszett a filmünk. Visszajelzés ügyében nehezen állok, mert nagyjából csupán fél órát töltöttem a fesztiválon veletek, de az a fél óra sok örömet hozott, úgyhogy rövid de velős élmény volt összességében. Mindent köszi, ha bármire szükségetek van szóljatok bármikor!
Ferenczik Áron, rendező (Szabó Úr - Ezüst BuSho díj)

Köszö mindent, szuper volt a fesztivál. Nem tudtam minden blokkot megnézni, de amit láttam az nagyon tetszett. Ha filmmel nem is biztos, de jövőre is jövök. :)
 Üdv, Takács Anikó, rendező, Cosmic Jacuzzi (Médiatanács különdíja)

Sziasztok! Valószínűleg nem lehet majd sokat tenni a panaszom ügyében, de azért kiadom magamból :D Legyen rendes wifi a Zappaban és gyors laptopok az újság szerkesztéséhez. Minden alkalommal minimum egy órával, ha nem kettővel hamarabb végeztünk volna, ha ezek a feltételek adottak. Ja és működjön a muzsika a buszon, mert az tavaly szerintem, nagyon jó volt. Ezt leszámítva minden szipiszuper volt.

Köszönöm, puszi mindenkinek!
Szilvia Szegi, visszatérő önkéntes
 (sic: már írtam a főpolgármester úrnak, hogy a budapesti free wifire tessék szíves rányomni a kakaót és egyúttal kértem minden egyes BuSho csapattagnak egy bivaly laptopot is, ezen ne múljék má na! - tami)

Természetesen tök jó volt minden. De. A parlamentlátogatást fel kellene tüntetni előre a külföldieknek, hogy készüljenek ID card-dal, vagy útlevéllel, illetve, hogy EU citizennek ennyi Ft, non EU citizennek annyi Ft, ami önköltségen megy. Akkor elkerülhető az idén is jelentkező kapkodás a Parlament látogatótermében. Vagy lehet találni más programot aznapra.

Feri (Görögh, TranszLator)

Nekem annyi észrevételem lenne, hogy máskor lehetőleg már a nevezéskor kérjük el a résztvevők telefonszámát, főleg a magyarokét és akkor nincs az ami a záró buli reggelén, hogy próbáljuk becserkészni az embereket. Más most nem jut eszembe. Szerintem jól sikerült és én jól éreztem magam. Jah még valami. Nem lehetne hosszabb, mert olyan hamar eltelt ez a hét.

Üdv: Szimi (Szimonetta Gerendai - BuSho Team)

Megjelent cikkek

BuSho 2016: A macskagyilkos fotós esete a jeruzsálemi romantikával (1. nap)

2016. szeptember 4. - Szin Karolina, Kiss Tamás

Idén is Busho, mi pedig tematikus cikkekkel és napi beszámolókkal egyaránt jelentkezünk a fesztivállal kapcsolatban. Az 1. nap egyértelműen az abszurd és az ironia jegyében telt, voltak azonban pillanatok, amikor arcon csapott bennünket a valóság kegyetlensége.

Ivan Barge: Madam Black (2015)

Ahogy Antonioni Nagytításában Thomas képein keresztül, mintegy véletlenül fedezi fel a valóság egy szeletét, hogy aztán újra elbizonytalanodhasson benne, úgy Ivan Barge fotósa szintén a képzelet és a valóság határaival játszik. Barge főhőse nem a meglévő képanyag felhasználásával kreál egy vélt vagy valós történetet, éppen fordítva. A groteszk valóság és egy kedves kislány iránt érzett együttérzésből kényszerül rá a mesélésre, amelyet kénytelen fotókkal bizonyítani a kíváncsi kislány számára. A mese hol abszurd, hol mulatságos, de mindenképpen rendkívül szerethető.

A macskagyilkos. Ez is lehetne a film címe. De nem sokkal tartalmasabb és életigenlőbb egy fantáziával és kalandokkal átszőtt mese, amely Madam Blackról, a kedves fekete macskáról szól, aki egyszer csak gondolt egyet, és elutazott, hogy körbeutazza a világot, élvezze az életet, mi több, megházasodjon. De jó is lenne, ha mindig lenne egy főhőshöz hasonló fotográfus minden egyes kislány és kislány mellett a világon, aki éppen elveszti saját kis Madam Blackjét...

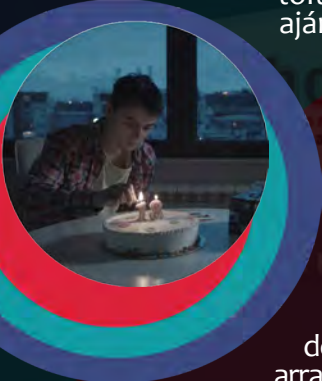
Barge új-zélandi rendező és TV producer korábbi, Snooze Time című rövidfilmje teljes egészében elérhető az interneten (itt), amelyben az idő hétköznapiokban megélt jelentéséről értekezik a Madam Blackhez hasonló együttérzéssel. Egy, a rendezővel készült interjúból az is kiderül, hogy maga a film sztorija szintén elég abszurd forrásból eredeztethető: Barge, egyik felesége családjával töltött karácsony alkalmával véletlenül rálépett az éppen csak gyermekének ajándékozott kiscica fejére éjjel a sötét lakásban. (Szin Karolina)

Kosara Mitic: Birthday (2015)

A macedón Mitic kisjátékfilmje szépen beilleszthető abba a sorba, amelyben Hörcher Gábor Ricsi című filmje, illetve az idei Bushón szintén bemutatott Tökéletes befektetés (r. Simó Ibolya) egyaránt helyet kap. A felsorolt filmek mind egy bizonyos időpillanat megragadására fűzik fel történetüket: arra a kattanásra, amikor a játék hirtelen tragédiába csap át. Arra a csúcspontra, amikor a kétségbeesett szereplők, miközben igyekeznek menekülni végzetes sorsuk elől, spontán, belső energiáktól lökötött döntéseikkel nem a megfelelő utat választják. Ilyen, amikor Ricsi az éjszaka közepén eljut arra a pontra, hogy disznót lop, vagy Simó filmjében amikor a naiv srác halálos ütést mér egyetlen igaz jó barátjára, Herceg nevű kutyájára. A Birthday esetében ez a momentum, amikor a születésnapos meglóvi barátoknak hitt osztálytársait. Hogy milyen lehet az a környezet, ahol a fenti cselekedeteket a legszimpatikusabb szereplők követik el a túlélés reményében, elképzelni is nehéz, Mitic mégis megkísérel megmutatni nekünk.

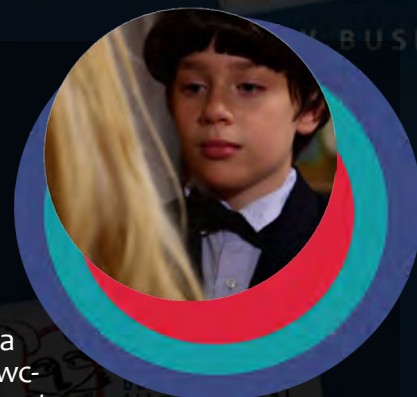
A történetet eleinte egyfajta megfoghatatlan köd lengi körül, csak sejtjük, hogy a születésnapos srác plátói szerelemmel van tanárnője iránt. A srác barátai a kissé bizonytalan és naiv fiút be szeretnék avatni 18. születésnapján. A valóságos jelenlétre ráerősítő kameramozgásokat és fényeket ellenpontoszza az emelkedett zenehasználat, ami igazán jó ritmust ad a filmnek, és folyamatosan fokozza a feszültséget. Ahogy az események felgyorsulnak, minden egyre vészjóslóbbá válik, míg nem szándékosan eltörik egy váza. Ekkor elszabadulnak az indulatok, a plátói szerelem tárgyát kiterítve kínálják fel az ünnepeltnek, aki sokáig hezitál, majd dönt. (Szin Karolina)

Nadia Talel: Shit Head Monica (2015)

Az amerikai színész-rendező rövidfilmje nagyszerű kritikája mai szociális korlátainknak és defektusainknak. A kis Monica egy extravagáns parti közepén találja magát, tele felnőttekkel. Egyszer csak észreveszi az egyetlen gyermeket rajta kívül, a jóképű fiút, Sebastiant, és láthatóan rögtön bele is szeret. Most mitévő legyen? Körbenéz, ahol hajukat bodorító, magukat illetve flörtölő felnőtteket lát, így hát munkához lát.

A női mosdóban kibontja földig érő hajkoronáját, megigazítja magát a tükör előtt, és – miután még elintézi dolgát a wc-ben –, visszamegy a tömegbe a bevetésre. Monica belépője felejthetetlenre sikerül, amelyhez természetesen a wc-ben történt balesete is hozzájárul – amire a cím is utal, mi több, kijelent. Mindenesetre szíve választottját meggyőzi a jelenet, tehát az akció sikerrel zárul. A film provokatív módon vet fel fontos kérdéseket a társadalmi interakcióról és az emberi kapcsolatokat átszőtt hatalomról, mindezt a lehető legnaivabb és egyben legőszintébb módon teszi, egy gyermek szemén keresztül. (Szin Karolina)

Kevork Aslanyan: Getting Fat In A Healthy Way (2015)

A szófiai születésű Kevork Aslanyan bolgár-német koprodukcióban fogant filmje a „Tíz nagyszerű sci-fi, ingyen a neten” című válogatásunkat is bővíthetné, olyannyira kiválóan működik a Getting Fat In A Healthy Way disztópikus, posztkommunista miliója.

Egy Holdon történt baleset miatt megváltozott a Föld gravitációs ereje, minden tárgy, állat vagy ember, ami nem érte el a 120 kilogrammot, a tragédia során kirepült az űrbe. Az alapötlet nagyszerű, de Aslanyan a közegábrázolás és a karakterépítés során is érzékeny rendezőnek bizonyul. A középpontba egy meggyötört apa-fiú kapcsolatot állít. A családfő életét a felesége „elrepülése” miatt érzett gyász határozza meg, csontsovány fiát ezert még soha nem engedte ki az önálló gravitációs térrel rendelkező lakásukból. A felnőttlét küszöbét átlépő fiú ugyanakkor vágyakkal teli, szerelmes figura, súlynövelő kitérési kísérletei meg is ajándékoztak néhány emberséges epizóddal.

A film legszebb megoldása azonban a paneltömbökkel, tapétákkal és ósdi viseletekkel megrajzolt szocreál milió, ami egyszerre dúcolja alá Getting Fat In a Healthy Way groteszk kiindulópontját és árnyalja tolakodásmentesen a főhős rabságát. Aslanyan 20 percben eredetibb és kiforrottabb világot épít fel, mint néhány hollywoodi nagyjátékfilm (ld. Jupiter felemelkedése) – óriási pluszpontot például azért adok neki, mert volt ideje józanul elgondolkozni azon, hogy egy túlsúlyos emberekkel teli világban bizony a szépségideál is megváltozik. (Kiss Tamás)

Erez Tadmor és Guy Nattiv: Eloeim Yakar (2016)

Párizssal, New Yorkkal vagy éppen Béccsel szemben a három világvallás szent helyének számító Jeruzsálemet nem szokás romantikus városként emlegetni, az izraeli rendezőpáros mégis bűbajos szerelmes történetet kanyarít köré. A Siratófal egyik örének monoton hétköznapijait egy szépséges nő felbukkanása kavargatja fel, a férfi a kissé bánatosnak tűnő hölgy kívánságait teljesíteni kezdi.

Bár az idei Busho kínálatában több olyan rövidfilm (a holland Klem; a német Am Strand) is felbukkant, melyek gondolati magját megfeneklett párkapcsolatok adták, az Eloeim Yakar velük szöges ellentétben áll, hiszen a lankadni nem hagyott törődés ódájává nemesül. A film leheletfinom pajkossága figyelemre méltó, a titkos rajongás mellett a hittel, a szokásokkal való játék nyújtja a pikantériát. Egyik oldalról – talán kissé elnagyoltan, de – felvillantja a Siratófal körüli menetrendszerűséget egy bennfentes szemével, ezzel egyetemben azonban a hitélet, a hagyománytisztelet mellett is tanútételt tesz. Mert ha valaki a Siratófalba kívánságot rejt, abban reménykedik, hogy a Teremtő majd teljesíti. És előfordulhat ugyan, hogy egy ember teszi meg ezt helyette, de mi van, ha őt is a Teremtő vezérli? (Kiss Tamás)

BuSho 2016: A gravitáció vonzatlanságában (2. nap) 2016. szeptember 10. - Szádeczky-Kardoss Klára, Szin Karolina

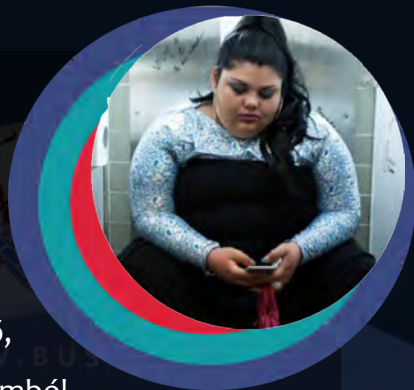
A BuSho második napja az emberi kapcsolatok jegyében telt. Legyen az saját magunkkal szemben támasztott elvárás, önbizalmunk, büntudatunk egy-egy szelete, vagy az egész világot fenyegető katasztrófa, a kérdés ugyanoda vezet: hogyan érdemes önmagunkhoz és embertársainkhoz viszonyulni?

Alessandro Capitani: *Belissima / Beautiful* (2015)

Régi alaphelyzet frappáns befejezéssel, neonfényekbe burkolva. A filmben a túlsúlyos Veronika külsejét kigúnyolja egy srác a diszkóban, amiért a lány bezárkózik a férfivébe sírdogálni, ahol senki sem láthatja nagydarab testét. A szomszéd fülkében drogozó srác meghallja a lány zokogását. A nem pont idilli hős megpróbálja megtudni, miért itatja az egereket a gyönyörű hangú és – feltételezése szerint –, testre is szépséges Veronika. Mindketten lódítanak külsejükről a véce falán át, és a néző beavatott szeme láttára bontakozik ki az ígéretes „románc” kettejük között. Már csak annyi a bökkenő, hogy Veronikát ki kellene csalogatni a rejtekéből.

Jóllehet egyszerű ötletek mozgatják az eseményeket, és a helyzetkomikumból adódóan ismerni is véljük a leleplezés mulatságos, de valahol szomorú csattanóját, mégis tud meglepetést okozni a rendező, Alessandro Capitani.

Ismerős motívum a másik hangjába való beleszeretés: a *Tale of Tales*-ben a király is csupán az énekét hallja egy vénséges öregasszonynak, és egyből lángra gyúl a szíve. A *Belissima* láttán is felmerül a kérdés: a szépséget biztosan csak a szemünkkel láthatjuk? (Szádeczky-Kardoss Klára)

Esteban Uribe: *Cleanse Pest, Rest* (2016)

A film egy hamisítatlanul amerikai, kertvárosszéli étterem egyik napját mutatja be. Hogy milyen is az? Csak a szokásos. A gumiarcú, homofób pincér szándékosan keresztbe tesz a vendégeinek, ha úgy alakul, még a sarkon álldogáló transzszexuális prostituáltat is félholtra veri. Mindeközben egy kiöregedett tinédzser csirkejelmezben ételt kóstoltat.

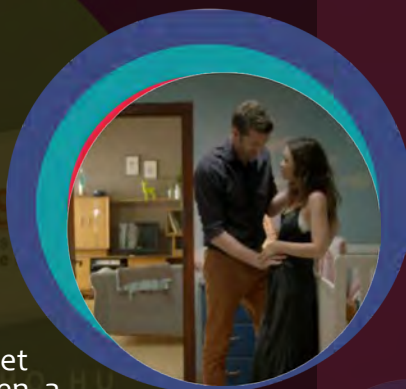
A legtöbb kertváros tematikájú film az amerikai idill kritikáját ellenpontozással fogalmazza meg, azaz szembeállítja a létező világok legjobbikaként megjelenő álmot a valósággal (lásd *Pleasantville*; *Stepfordi feleségek*; *Kék bársony*; *Szex, hazugság, videó*). Ahogy az korábbi rövidfilmjeiből is kiérződik [mindkét film teljes hosszában megtekinthető az interneten: *Riff* (2013), *Schlock Fish* (2014)], Uribe is hasonlóképpen fordul a témához, azonban legutóbbi, most a BuShon debütált kisfilmje már teljes egészében az abszurditás és a humor területén mozog.

Kisfilmjéről elmondható, hogy már-már az érthetőséget gátló abszurditással beszél az ember elszigeteltségéről és kiszolgáltatottságáról, ahol a világban ránk találó keserű érzéseket a melankólia szorongató rétegei szövik át. Képei átgondoltan komponáltak, beállításai harmonikusak, annak ellenére, hogy a képen helyet kapó tartalom közel sem az. (Szin Karolina)

Nadav Direktor: *Ha'Baytza / The Egg* (2016)

A Tel Aviv-i Egyetemen tanuló vágó-rendező első kisfilmje az anyaság tematikáját olvasztja egybe a fantasy műfajával. Egy nő férje üzleti útra indul. Kiderül, már több sikertelen próbálkozáson túl vannak együtt, a berendezett gyermekszoba lakóját hosszú ideje várják. Miután a férj elutazik, ismét a tragikus forgatókönyv válik valóra, a nő elvetél. Férjét nem tudja elérni, nem is biztos benne, hogy szeretné a rossz hírt közölni vele. Kezdetét veszi egy alternatív valóság, amely az akarás és a teremtés feletti kontrollvesztést taglalja. Baljóslatú holló a házban, különböző gyilkosságok és egy teremtmény, amely előrevetíti a születés után bekövetkező tragédiákat.

A film jól működő dramaturgiájával folyamatosan képes a figyelmünket irányítani, a feszültséget is a bevált műfaji recept alapján adagolja, miközben a

teremtő-rendező teremtmény-film szerzői reflexiója is egyértelműen kiérződik.

A kezdő rendező részéről igen merész vállalás volt éppen a fantasztikum felől közelíteni témájához, hiszen a műfaji attribútumok hitelessége általában technikai hiányosságok okán, nem éri el a kellő szintet és a film gagyiba csap át.

Ebben a filmben a viaszból készült újszülött lény elérte célját: egyszerre ijesztő és szerethető, illetve ha nevetésre serkent, akkor azt nem gagyisága, hanem egy-egy jól sikerült jellem- vagy helyzetkomikum okozza. A rendező korábban zenei videókat is készített, itt tekinthető meg az egyik személyes kedvencem. (Szin Karolina)

David Victori: Zero (2015)

Mi történne, ha a Földön a gravitáció jelenléte szakadozni kezdene és vajon milyen okból következhetne ez be? A világban felhalmozódó emberi büntudat vajon képes erre? Finoman és burkoltan megfogalmazva és persze rendkívül látványosan erről szól a spanyol rendező legújabb, fesztiválkörútján méltóképpen szereplő kisfilmje. A Zero egyértelműen kitűnt a Bushóról is. Ez persze nem véletlen egy olyan alkotás esetében, amelynek producerei Ridley Scott és Michael Fassbender.

A film összesen 40 perccel a kisjátékfilm határát súrolja, témájában és kivitelezésében is a nagyjátékfilm szándéka rejlik benne. A rendező egyébként éppen most fejezte be első egészestés filmjét Cross the Line címmel. A film igazi profi munka, minden megtalálható benne, aminek egy nagy költségvetésű hollywoodi katasztrófafilm kicsinyített másában lennie kell: látványos képi világ (a gravitáció megszűnése szemkápráztatóan profi módon kivitelezett), szétszakított család, az összefogás szükségessége embertársainkkal. Sok hasonlóság fedezhető fel egyébként egyik korábbi rövidfilmjével, a La culpával, amely ezen a linken megtekinthető.

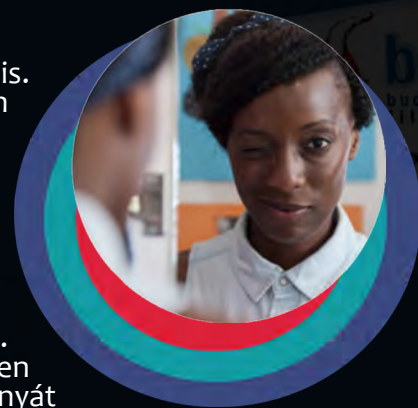
A film éppen a fentiek miatt egyértelműen élvezhető. Számomra azonban mégis hagyott némi rossz szájját, hogy a rövidfilmekben oly nagyon szerethető skiccszerűen felvázolt frappáns témát a film már-már erőltetetten igyekezett kibontani, amely nem egy helyen giccses és önismétlő jeleneteket eredményezett. (Szin Karolina)

Manuella Damiens: Pickles (2016)

Ez a film volt egyik kedvencem a fesztiválon, több szempontból is. Először is, rendkívül hitelesen és őszintén mutatja be a New York-i design szférában létező és érvényesülni akaró, karrierje építésébe maximumot beleadó, harmincas nő típust. Vagány és laza rövidfilm egy divatblogger mindennapjáról, aki kislányával a biciklikosarában teker a városban, dolgozik, folyamatos határidőkkel és csúszásokkal.

A film szerkesztésmódja és felépítése a leginkább kedves nekem. Az alkotás formailag szépen leköveti tárgyát: akárcsak a virtuális érában, úgy a filmben is oldalsóvban és feliratozva látjuk a szereplők bemutatását és az éppen a virtualitásban zajló eseményeket. Így adódnak komikus helyzetek és feszültségek egyaránt. Miközben a felpörgetett világban a feladatoktól szétszórt anyuka keresi kislányát a pályaudvaron, a képernyőn látjuk, hogy az egyes határidők miatt zaklatják munkatársai és megrendelői, vagy éppen saját családja.

A film leginkább egyfajta hangulatfolyásnak tekinthető, amely a kaotikus hétköznapok egy-egy pillanatát kiemelve érzéseket közvetít a főszereplőről, így anélkül, hogy megszólalna vagy közvetlen kapcsolatba kerülne a külvilággal, az az érzésünk, hogy megismertük őt. (Szin Karolina)

www.busho.hu
www.gombolyag.com

Adója 1%-a is nagy segítség lehet
a BuSho Nemzetközi Rövidfilm Fesztivált szervező Gombolyag Alapítványnak!

Adószám: 18366831-1-03

100% BUSHO

Kis film, nagy élvezet!

BuSho 2016: Klausztrófób szabadság (3. és 4. nap) 2016. szeptember 24. - Kiss Tamás, Szin Karolina

Az idei Busho 3. és 4. napja a szabadságkeresők sokszor szürreális és kegyetlen, vágyálmokkal teli mindennapjaival foglalkozik. Meddig mehetünk el egy másik ember személyes szabadságának a tönkretételében? Meddig hatolhatunk be egy másik ember világába?

Mathijs Geijskes: Klem (2015)

Talán nem véletlen, hogy a 12. Busho Nemzetközi Rövidfilm Fesztiválnak éppen a 12. blokkja kínálta az egyik legértékesebbnek nevezhető válogatást. Az elsőként vetített Klem és a filmcsokrot záró Am Strand ráadásul keretes szerkezettel is szolgált a nagyjérdeműnek, ugyanis mindkét film egy megfeneklett párpapcsolatról mesélt.

A Klem esetében a holland Mathijs Geijskes egy frappáns ötletbe, illetve egy groteszk látásmóddal átítatott totálképbe csomagolva alkot véleményt egy működésképtelen, mégis se veled-se nélküled házasságról. A pár balesetet szenved, a férj a felborult kocsihoz ragad, ám ahelyett, hogy segítenének egymáson, vitába keverednek és önmagukat ejtik csapdába. A feje tetejére állt autó pofonegyszerű szimbóluma a kisiklott kapcsolatnak, két rendezői megoldástól mégis működik a film. Geijskes idiótának bélyegzi szereplőit, és nézőit is igyekszik becsapni az önvészélyes dohányzással előirányzott csattanóval. A végkifejletet pedig úgy csavarja, hogy a párpapcsolati konfliktus megoldatlanságára helyezzen hangsúlyt. Mert vannak olyan elfuserált házasságok, ahol a házasulandó felek, ha akarnak, se tudnak egymástól megszabadulni. (Kiss Tamás)

Gine Therese Grønner: Redo (2015)

Lassacskán kijelenthető, hogy a családon belüli erőszak a kortárs skandináv filmművészet leggyakrabban felhánytorgatott bűne. A színpadok mögött zajló, nehezen felderíthető gaztett feldolgozására vagy felvillantására vállalkozott már világhódító svéd krimi (A tetovált lány), iskolanyitó dán mintafilm (Születésnap), pszichologizáló finn dráma (Sötét vizek felett), de még norvég animációs rövidfilm (Dühös ember) is. A sort idén Gine Therese Grønner, norvég rendezőnő folytatta egy kisjátékfilmmel, és a Redo érdekessége, hogy azonosulási pontja a dührohamaival oly nehezen kezelő apa.

Kim végtelenül magányos, dühkezelési terápiára járó édesapa, akinek minden vágya, hogy ismét kereshesse új életet kezdő felesége és kislánya társaságát. A Redo az első találkozó elkeseredett kísérletéről szól, amelynek végén a főhős kijózanító pofonként szembesül a ténnyel: a gyógyulás nem megy varázsütésre.

A rendezés jeleskedik a feszültségteremtésben. Döbbenetes látni, ahogy egy indulatai elfojtásával küzdő embernél egy szánalomra méltó kérdés milyen könnyedén és észrevétlenül fordul át vészjósló kikényszerítéssé. A helyzet átélhetőségéhez a látványszervezés is nagyban hozzájárul: egyes esetekben a férfi uralja a képkivágat egészét, máskor az ijedt anya és gyermeke egy kistotál szélén szorong. De a Redo katarzisének kulcsa Kristoffer Joner, aki a jutalomjáték lehetőségével élve elképesztő belső energiákat mozgat meg a kétségbeesettség, a gyermeki lelkesedés és az agresszió között lavírozva. Az elismert norvég színész jelenléte egyben igazi bizonyíték is a Redo magas esztétikai minőségére: Jonert tavaly már az Oscar-díjas Alejandro González Iñárritu A visszatérő című filmjében láthattuk, mégis csatlakozott egy kifogástalan forgatókönyvű, fontos témát feldolgozó rövidfilm aprócska stábjához. (Kiss Tamás)

Euroshort

international film festivals network

Ibolya Simó: Tökéletes befektetés / A Perfect Investment (2015)

Ahogy az 1. napi beszámolómban Kosara Mitic: Birthday c. filmje kapcsán írtam, Simó filmje is azon bizonyos időpillanat megragadására törekszik, „amikor a kétségbeesett szereplők, miközben igyekeznek menekülni végzetes sorsuk elől, spontán, belső energiáktól lüktető döntéseikkel nem a megfelelő utat választják.”

A Tökéletes befektetés esetében még Mitic filmjénél is mélyebbre kerülünk a problémák megoldhatatlan szorításában, itt már nincsenek jó döntések. Akárcsak Mundruczó Kornél korai alkotásaiban (Nincsen nekem vágyam semmi, Szép napok) a szereplők sebezhetősége Simó filmjében is elsősorban társadalmi természetű. Alakjaik kettős természetük rabjai: egyfelől gyakran családi támasz nélküli, társadalmilag és lelkileg sebezhető karakterek, másfelől ez az érzékenység a különböző, szabadságkeresésre irányuló vágyalmokon keresztül az ösztöneik és indulataik elfojtásához, később azok kitöréséhez vezet, amelytől gyengeségeik ellenére visszataszítónak, ellenszenvesnek hatnak.

„Az emberek valószínűleg ugyanúgy kívánják az álmokat, mint a valóságot.” – írja Király Kenő. És vágyaik eléréséhez bármire hajlandóak, saját szabadságuk odaadására is. Az apjától a főszereplő fiatal srác születésnapjára benzinkutat kap. Az atyai jó tanács azonban elmarad, cserébe viszont megérkezik a fatertől megörökölt alvilági „barátok”. Elkezdődik egy véget érni nem akaró éjszaka, amely a felnőtté váláshoz mégis ijesztően rövid. A vetítésen a mellettem ülő férfi, aki a film végén elsírta magát és kiment a teremből, hasonlót érezhetett, mint én: mi végre a kegyetlenség a világban? (Szin Karolina)

Ekaterina Golubeva-Poldi: The Puppet Master (2015)

Az orosz rendező szintén azt vizsgálja, mennyire vagyunk tudatában saját cselekedeteinknek, és mennyire vagyunk képesek saját magunk irányítani azokat. Simó velőt rázó valóságát Golubeva-Poldi azonban elvont, szimbolikus térbe emeli, amelynek mozgatórugóját a kompozíció és a színvilág határozottsága és az elbeszélés dramaturgiája adja.

Három perces filmetűd egy a szabadságért küzdő szerelmespárról, akiket felsőbb szálak mozgatnak, mígnem mindezt megelégednek és felszabadítják önmagukat. (Szin Karolina)

Jaakko Kaján: Occupy Jämsä (2015)

Mit tudunk tenni, ha felhalmozódnak az elviselhetetlen apróságok az életünkben, és akkora óriássá nő ki magukat, amellyel úgy érezzük, nem vagyunk képesek megküzdeni? Vetítsük ki mindezt a társadalomra, menjünk vissza egészen az idők kezdetéig, és mutassunk be áldozatot, amely lázadásunkat bizonyítja.

Jah, hogy közben hirtelen megoldódott minden? Pedig már itt a média. Akkor küldjük magunk helyett balek haverunkat, aki majd élve felgyújtja magát a „közért” és a „szabadságért”, hiszen mi is ezt tettük volna.

A fiatal finn rendező a megszokott skandináv abszurd humorral beszél egy annál komolyabb összefüggésről: a vezetőkké, irányítókká válók elkeseredésükben nemcsak más emberekben, de egy egész társadalomban helyrehozhatatlan veszteségeket okozhatnak. Kamaradráma egy traktorban, banalitás és szabadság. (Szin Karolina)

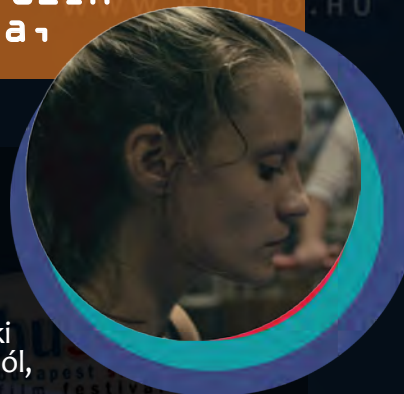

Lassan vége a 12. BuSho Nemzetközi Rövidfilm Fesztiválnak, és mi idén is sok fajsúlyos magyar kisjátékfilmet láttunk. 2016. szeptember 4. - Havasmezői Gergely, Szin Karolina, Sergő Z. András, Molnár Kata Őrsolya, Gyöngyösi Lilla

Kovács István: Betonzaj

Dia női kick-box harcos. Egyetlen bajnoki meccset kell megnyernie, és sínre kerül az élete. Mert az élete egyébként a magyar nyomor. A hangsúly itt a minden személyes problémán felülemelkedő elszántságon van. Dia keményebb a környezeténél, nem rettentik el a gúnyolódók, és felülemelkedik saját, esendő testén és szeretetlen anyja hidegségén is. A Betonzaj csodás jellemrajz egy olyan lányról, aki Clint Eastwood millió dolláros bébijének hazai alteregója – szegény, rossz családból, mérhetetlen kitartással.

A film technikailag is kifogástalan, néhol egyenesen ámulatba ejtő. A harci jelenetek beleillenek egy sokmillió dolláros amerikai boksztudományi filmbe. Sztarenki Dóra játéka hibátlan, teljesen őszintén párba memém állítani Hillary Swankkal. A Betonzaj ámulatba ejtő alkotás: erős, ütős, és sosem viszi túlzásba önnön hatásosságát. Az ilyen filmek után kezd az ember nagyon-nagyon remélni, hogy a rendező előbb-utóbb nagyjátékfilmek lehetőségét is megkapja. (Havasmezői Gergely)

Visky Ábel: Romanian Sunrise

Visky Ábel Romanian Sunrise című filmje Daniról szól, a magyar fiúról, aki fogja magát, és vonattal leutazik a román tengerpartra. A történet és az indítékok egészen lassan bukkannak a felszínre, a rendező az információkat egészen finoman adagolva teszi nyilvánvalóvá a fiú motivációját. A közös nyelv hiánya elősegíti, sőt kiköveteli a szereplők közti gesztusnyelvet, így apa és fia pár óra leforgása alatt rendkívül közel kerülnek egymáshoz. A komoly tartalom mellett szerencsére kapunk pár abszurd és humoros pillanatot is, ilyen, amikor az utazás során Dani a telefonján nézegeti apja fotóit, majd krimibe illően próbálja feltűnés nélkül követni apját, illetve az apa és fiú igyekezete a verbális kommunikációra négy nyelv, a magyar, a román, az angol és a német segítségével. (Szin Karolina)

Oláh Kata: En Passant

Szintén szép film az eddig inkább dokumentumfilmek és ismeretterjesztő filmek által ismert Oláh Kata En Passant-ja. Valakit visszavárunk, és a sakkversenyre készülő Andor fatalista módon ifjú fejében összeköti a várt rokont a sakkjátzsma eredményével. Pazarul eltalált a történet ritmusa: megfelelő helyen és módon izgulunk, kiválóak a karakterek és a hozzá tartozó színészek is. Csukás Márton és az anyát alakító Gryllus Dorca párosa nagyon működik, a sakkversenyt szervező Scherer Péter annyira él, hogy lepattan a vászonnól, Földessy Margit igazi nagymama, ahogy a többi szülő is egyszerűen remek. A film végére talán kiderül, mire a nagy izgulás, anya és fia szeretetkapcsolata pedig végig hiteles marad. (Sergő Z. András)

Pusztai Ferenc: Buborék

Szintén erős hangulatot ad Pusztai Ferenc a 15. blokk egyik legérdekesebb darabjában. A Buborék egy gyermekkori trauma, a szülők válásának izgalmas feldolgozása. A rendező egyszerre játszik idővel és térrel, párhuzamos idősíkokkal és önmagába harapó térszerkezéssel operálva. Ebben a furcsa szerkesztésben maga a buborék egy képernyőre zavaróan hegesztett mellékszereplő, mely a mulandóság és súlytalanság teljesen felesleges szimbólumaként rág a szánkba enélkül is teljesen tisztán érthető gondolatokat. Ezzel a biztonsági játékkal együtt is érdekes a Buborék – bízom

benne, hogy Pusztai következő, legalább ilyen emlékezetes filmjében, már kapaszkodók nélkül is biztosan lépdel majd. (Molnár Kata Orsolya)

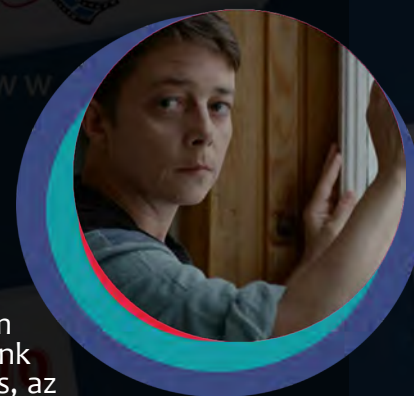
Simonyi Balázs: Indián

Simonyi Balázs neve több film kapcsán is ismert: (terep)SZEMLE című rövidfilmje a köldöknéző művészfilmes rendezők görbe tükre, az Egy szavazat pedig egy tökéletes panoráma társadalmunkról egy választási szavazókörben. A most bemutatott Indián című film egy úttörőtáborban adja paraboláját a felnőttek világának. Rudolf Péter mint táborvezető, Lengyel Tamás mint Tamás pajtás, és egy fiú, aki indián akar lenni. Kicsinálják a táborban, persze nem ezért. Apja Amerikába disszidált, és ezt a gyereken könyörtelenül megtorolják. Gusztustalanul nehéz film. (Sergő Z. András)

Kis Hajni: Szép alak

A 13. blokk Kis Hajni 17 percesét tartalmazza. A Szép alak egy középiskolában takarító fiatal lány (Egyed Brigitta) története. Orsi egyhangú napjait tornatermi kosarazással és a takarítókocsin való rallyzással dobja fel. Amikor az igéző szépségű Luca (Milovits Hanna) elhagyja telefonját, Orsit kéri meg, hogy csörgesse meg. A lány névtelen üzenetekkel flörtöl Lucával, aki végül randira hívja – a találkozás nem pont úgy sül el, ahogy Orsi reméli. A történet így leírva sokkal izgalmasabb, mint amilyen a valóságban. Ugyanakkor Orsit nem zárjuk szívünkbe, nem drukkolunk neki – annál is inkább, mert olyan érzésünk van, hogy ez az egész neki sem igazán fontos. A két lány kapcsolata felületes, az alkotók nem veszik a fáradságot, hogy valódi tétet adjanak üzenetéseiknek – így pedig a nézői élmény is megmaradt egy impresszió szintjén. (Molnár Kata Orsolya)

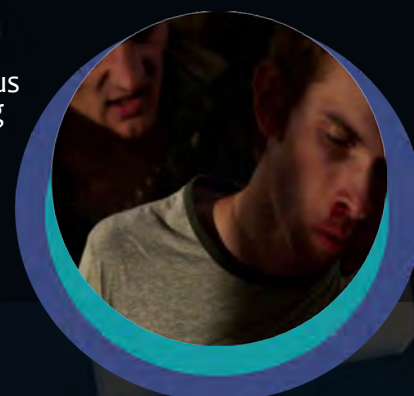
Lengyel Balázs: A répa

A 12 perces A répában Lengyel Balázs a klasszikus orosz történet, a répamese parafrázisát adja. A hatalmasra dagadt répát apa (Trill Zsolt), anya (Tóth Orsolya) és fia (Cservák Zoltán) próbálja kihúzni, mikor autó tűnik fel: emberek mennek az erőműbe – innen kezdve a történet morbid fordulatot vesz. Az atomtól megdagadt zöltségért apa még ölni is hajlandó. A szinte mindvégig néma film több mint fekete humora azonban olyannyira kifinomult, hogy nem lehet nem elismerni. Nem csak a cselekmény izgalmas azonban: Réder György operatőr sejtelmes, ködbe vesző képei szinte horrorisztikussá teszik a filmet, ami erős hangulatával még sokáig elkíséri a nézőt. (Molnár Kata Orsolya)

Simó Ibolya: Tökéletes befektetés

Megrázó film a Tökéletes befektetés, hiszen a satirikus alaphelyzetből (a lúzer fiú egy isten háta mögötti benzinkutat kap a gazdag apjától) váratlanul kegyetlen gengszterfilm nő ki. A fiúra ugyanis szemet vet egy „helyi vállalkozó”, aki szívesen segítene felvirágoztatni az üzletet. Az ajánlat természetesen visszautasíthatatlan, a válogatott szörnyűségek pedig kérlelhetetlenül követik egymást az egész éjszaka tartó beavatási szertartás során. A film félelmetesen objektív és túlságosan hitelesnek tűnik – éppen ezért nehéz elfelejteni. (Gyöngyösi Lilla)

Az animációs filmek szerelmesei nem unatkozhattak idén a BuShón, ugyanis még a tavalyinál is erősebb versenyprogram állt össze. Egyedül talán a gyermeklelkűek szomorkodhattak, ugyanis az idei válogatás minden eddiginél sötétebbre sikeredett, legyen szó humorról vagy tragédiáról. 2016. szeptember 9. – Dobi Ferenc

Úgy látszik, idén a BuSho versenyprogramjában az ikerfilmekre koncentráltak: hogyan lehet egy azonos szituációt két radikálisan eltérő nézőpontból bemutatni. Így találkozhattunk kétszer is az anya elvesztése után fiát egyedül nevelő apával egy olyan disztópikus világban, ahol gyengül a Föld gravitációja (a bolgár Getting Fat in a Healthy Wayben és a hollywoodi Zeroban), valamint introvertált fiú főhőst nők elleni erőszakra kényszerítő gengszterekkel (a macedón Birthdayben és az erdélyi Tökéletes befektetésben). De ugyancsak két film szólt a gyermekét elrabolni próbáló elvált apáról (a két német rövid, az Am Ende és az Alles wird gut), valamint a férfi orvosa által begyógyoszerzett és kihasznált nőről (a brit The Betrayal és a magyar Képzavar). Am a macskagyilkos magányos nő is duplán szerepelt (a magyar animáció, A nyalintás nesze és az izraeli The Egg), és akkor még nem beszélünk az akaratlanul macskagyilkossá váló magányos férfi esetéről (Madam Black).

Talán az egyetlen csoport, ahol ilyen erős párhuzamokat nem találunk a filmek között, a nemzetközi animációs versenyprogram volt: tavalyhoz hasonlóan idén is a diverzitás jellemezte a remekül összeválogatott alkotásokat. Azonban ahogy akkor is, most is lehet beszélni egy átfogó hangulatról, ami átjárta a filmeket. A tavalyi animációs program a maszkulinitást állította szembe a nőiességgel – idén nőkből kevesebbet láttunk, de a férfitemészet romlottsága továbbra is téma volt. A felkavaróbbnál felkavaróbb filmeket nézve az embernek az az érzése támadhatott, hogy valahogy eltéveszthették a szervezők a fesztivál számát, mert a 12. BuShón úgy válogattak, mintha már a balszerencsés tizenhárom lenne: minden kategóriát átszótt egy sötétebb tónus, még a vígjátékok is éjféketek voltak. A nemzetközi animációs program ideai témái a már említett toxikus maszkulinitáson kívül a halál, a boldogság lehetetlensége és a (rém)álmok voltak.

Elszabadult maszkulinitás

Kezdjük ott, ahol tavaly abbahagytuk: a Manoman szorongó férfi főhőse egy österápián vesz részt, amely múltbéli traumák felszínre hozásával és újraélésével segít feldolgozni azokat, például azáltal, hogy a páciensek kiengedik az elnyomott érzelmeiket hangos sikolyok/ordítás kíséretében. De az az ősi dolog, ami főhősünkben feltör, nem más, mint maga a férfiosztón, azok az állati készletések, amelyek a nőket szextárgyakként, a férfiakat legyőzendő vetélytársaként kezelik. És miután az ösztöne átveszi az irányítást, marionettbábuként rángatja a tehetetlen főhőst primitív ámokfutásán keresztül. Simon Cartwright bábanimációja egyszerre szórakoztató szatíra, és pesszimista társadalomkritika, a legjobb fajtából. Kísértetiesen egybevágó üzenete van Nina Gantz hasonló animációs technikával készült filmjének, az Edmondnak. Az Edmond onnan indul, ahol a Manoman véget ér – egy férfi öngyilkosságot követ el –, hogy aztán fordított kronológiában meséli el a címszereplő sanyarú sorsát fogantatásától kezdve. Egyes átkötésekkel megyünk vissza az időben, hogy feltárjuk az Edmondot gyöttrő állati készletések gyökerét, mintha csak egy freudi pszichoanalízisen vennénk részt. Az elgondolkodtató film zseniális zárlatánál csak a Manomannal összeálló közös mondanivaló a húsba vágóbb: az ösztönök elől egyedül a halálba lehet menekülni. Julie Artigny 3D-animációja is ehhez a témához vág: a diplomafilméből vett kivonat, a Putsch töredékes sztorijával is egy patriarchális társadalom képét festi fel, amit különböző ember-állatok laknak be. A történet nem bonyolult, egy hierarchikusan épülő mikroközösség mindennapjaiba nyerünk betekintést, ahol a sziklán trónoló alfahímet egyszer csak letaszítja egy távolról érkezett, erősebb egyed. A film ereje inkább az animációban rejlik, a különböző állati tulajdonságokkal felruházott emberszabásúak megalkotásában: oroszlán, kutya, elefánt, béka és férfi keverékeivel találkozunk, no meg egy flamingó-nővel, mivel egy vérbeli patriarchális társadalomban nem jut más szerep a nőknek, csak a fenekük illegetése.

Az ember a legveszélyesebb állat

Ha már ember és állat: a tévesen kísérleti filmek közé sorolt Accidents, Blunders and Calamities az ember kapcsolatát mutatja be a minket körbevevő élővilággal. Egy oposszumapa esti mesén keresztül mutatja be a picinyének a rájuk leselkedő veszélyeket az emberi világban. Az ABC-be szedett mondóka minden betűje egy másik állat különleges halálnemét mutatja be pár másodperces illusztrációkkal. A fesztivál legszórakoztatóbb animációjában negyvennégy új-zélandi diák keltette életre az előszereplős felvételekre komponált harminc CGI állatot, majd küldte őket a halálba. Egyszerű, kreatív, frappán, elgondolkodtató üzenettel. Riho Unt nagynevű észt animátor legújabb filmje már kevésbé derűs: az Isand élethű stop motion animációja két házi kedvenc végnapjait követi, miután a gazdi egy nap már nem tér többé haza. A filmet nyers realizmusa teszi igazán sokkolóvá, Riho Unt ugyanis képes ténylegesen életre kelteni bábszereplőit. A valós díszletekbe behelyezett majom és kutya bábu nemcsak mozognak, de szemekben mintha valódi érzelmek csillannának meg. Ez a

bravúr teszi a Rekviem egy álomért nyomasztó hangulatát felidéző, lefelé örvénylő narratívát – amelyben rosszat még rosszabb követ, ahogy eltéríthetetlenül masíroznak hőseink a katasztrófa felé – igazán átélhetővé és zsigerivé. Feel-bad movie a javából.

Az Isand után valósággal üdítő volt Jan Saska rajzanimációja, a Happy End. A csavaros cseh groteszk ugyan szintén halállal végződik, csakhogy kronológiailag visszafelé haladunk ebben az abszurd feltámadás-történetben, így a szüzsé vége valójában a fabula eleje. A kispolgári milliő, a véletlenek szerepe, a különleges ízü fekete humor pedig letagadhatatlanná teszik a film származását: irodalmi részről Hrabal, Kafka vagy Hašek, mozgóképi részről Forman vagy Menzel, animációs részről pedig Jan Švankmajer munkásságának hatásait mind hordozza a Happy End. Fekete-fehér, szemcsésített, pacás látványvilága egyszerre filmszerű, egyedi, modern és hangulatos – egy remek alkotás (garantáltan nem fogjuk csehül érezni magunkat tőle), melynek lelki társát azonban a magyar animációk között találjuk (Ujj a ravaszon).

Társ nélkül az ember nem ember

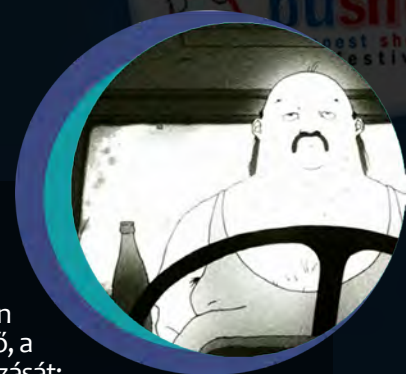
Mint láthattuk, a halál témáját kezelték filmek vidáman és nyomasztóan is – az idén Oscar-jelölésig masírozó orosz We Can't Live Without Cosmos a kettő közötti utat választotta. Konstantin Bronzit gyönyörű rajzfilmje két kozmonauta mindennapjaiba nyújt betekintést, ahogy egy űrmisszióra készülnek. A két férfit nemcsak az űrutazás álmának elszánt kergetése emeli ki osztályukból, hanem szoros barátságuk is. Végül kiválasztják őket a misszióra, de egyikük csak tartalékpilóta lehet, és egy végzetes katasztrófa örökké elválasztja kettejüket – a film azonban itt kezdődik csak igazán. A nemzetközi animációs versenyprogram legmeghatóbb alkotása egyszerre szomorú és reményteli, könnyfacsaró, ugyanakkor életigenlő.

Stanislav Sekela lírai stop motion animációjában is külső körülmények próbálnak szétszakítani egy párt. A Zápletkában virágokra hajazó teremtmények találnak egymásra, tekerednek össze, majd választatnak ketté, amikor egyiküket indázó növények támadják meg, zombiszerű lényvé változtatva őt. A jelentés megfejtéséhez nem szolgál túl sok fogódzóval a film: vajon a pár egyik tagját elragadó és eltorzító futónövény az alkoholizmust jelképezi? A Zápletka számos olvasatnak teret ad, ereje ebben is és nagyon erős atmoszférájában rejlik, amely

a látvány, a hangkulisszák és a zene hipnotikus elegyből burjánzik ki. De a pártalálás még két másik animáció témája is volt, melyben magányos férfiak bolyonganak a boldogságot keresve. A pixillációs technikával készült, érthetetlenül az élőszerelő filmek közé sorolt Avaritia ugyan nem tartozik a fesztivál erősebb darabjai közé, de szép zenéje és koreográfiája élvezhetővé teszi ezt az egyébként nehézkes némafilm hommage-t. A szintén pixillációs Fairytale for Average People esetében talán segítette a helyes besorolást, hogy az élőszerelő környezet helyett (mint az Avaritiánál az emberekkel teli nagyváros) stilizált, papírkivágásos díszletben mozgatta hús-vér színészeit Chloé Mazlo rendező. A hatás egyedi, a film pedig szórakoztató, már ha szeretjük a kicsit infantilis, bárgyú szerelmi történeteket.

(Rém)álmok földjén

Az a játékos álomszerűség, ami a Fairytale for Average People-t jellemezte, visszatért Koji Yamamura rajzanimációjában, a Satie's "Parade"-ben is. Erik Satie francia zongorista híres balett-kíséretére asszociatív figurák táncolnak fehér háttér előtt a zeneszerzőtől vett idézetek társaságában. Különös hatást keltő kíséret, melynél csak Isabel Herguera zavarba ejtő festményanimációja, az Amore d'inverno volt költőibb idén. Ha lírai nem is, a koreai Bongsu Choi filmje, a The Hole szintén álomszerű, csak épp egy rémálom csontig hatoló erejével. A rémképek ziláló váltakozása igazi zsigeri borzongásélményt ad, a nézőt érő ingerek minden érzékszervünket játékba hozzák. A fesztivál egyik legkülönlegesebb műve szintén egy rémálom képében jelenik meg. A dán Soetkin Verstegen filmje, a Mr. Sand hipnotikus látványvilágát a változatos technikának köszönheti: rajz- és tárgyanimáció, valamint papírkivágás vegyül archív felvételekkel, ahogy Hoffmann homokemberének rémmeséje keveredik a mozi hajnalának horrortörténeteivel szűk termekről és gyúlékony filmtekercekről. A Mr. Sand így egyrészt egy hasonlóan szorongáskeltő kísértethistória, mint a The Hole, ugyanakkor egy történelmi utazás is abba a korba, amikor megjelentek az első mozik, egy új, varázslatos, és akkoriban még igencsak veszélyes világra nyitva kapukat. A legjobbat természetesen a végére hagytam: nációk, okkultizmus, egy szuperhős. Marek Berger képregény stílusú rajzanimációja, a The Shadow over Prague is a népmesékből, városi legendákból táplálkozik egy izgalmas második világháborús sztorit elmesélve egy cseh szuperhősről. A vizuálisan kecsegtető, akciódús és véres rajzfilmben okkultizmussal kísérletező nációk egy gölemet próbálnak feléleszteni Prágában, hogy felhasználják természetfeletti erejét a Szövetségesek legyőzésére. Az egyetlen ember, aki megakadályozhatja őket, Pérák, a cseh szuperhős, aki rendszeresen borsot tör a németek orra alá – ám a nációk ezúttal van egy terve. Az unalomig nyútt gumiruhás amerikai bohócokra most itt a közép-európai válasz, méghozzá milyen!

Az idei Bushón a versenyprogramba került német kisjátékfilmek egymás és önmagunk felfedezésének nehézségeit járták körül, idegen és ismerős határait elmosva. A válogatásban egyes filmek univerzális-metaforikus megfogalmazásban, mások pedig egészen konkrét jelenkori társadalmi problémára szűkítve közelítettek a filmtörténet egészét kezdetektől foglalkoztató kérdéshez: ki vagy Te? És ki vagyok Én?

2016. szeptember 17. – Szin Karolina, Kiss Tamás

Matthias Kossmehl: Am Ende / At the End (2015)

A fiatal német rendező az emberi kapcsolatok kutatója. Korábbi, Welcome to Bavaria című munkájában a bevándorlást mint világméretű folyamatot szűkítette kamarajátékká, ahol a személyesség által a filmhez extra jelentés társult. Az At the End esetében Matthias Kossmehl szintén az emberség és a szeretet önmagában semmitmondó címkéit tölti fel többbétegy jelentéshalmazokkal. Mi több, a filmet szélsőséges elbeszélésbe ágyazva egy családon belüli emberrablás és emberölési kísérlet gócpontjává teszi, melyben pusztán a pillanatnyi érzések és indulatok diktálják az iramot.

Képes-e gyerekgyilkosságra a félelem és szorongás diktálta „Ha az enyém nem lehet, ne legyen senkié.” – elve? Az idei Busho programjában bemutatott Nadav Direktor The Egg című alkotása hasonló kérdést jár körül. Mire képes egy vágyakkal és álmokkal teli nő, akinek nincs más vágya, csak hogy anya lehessen, de ismét elvetél? Meddig vagyunk képesek elmenni, hogy elveszben lévő álmunkat valóra váltsuk? Míg az említett Mitic-filmben a feszültségforrás a magasztos Mozart muzsika és a nyers brutalitás közötti ellentétben keresendő, addig Kossmehl esetében a tudatos információadagolás és a véletlenek szerepe hangsúlyos. A kétségbeesett apa folyamatos bizonytalanságát képes a nézőre átragasztani, nem úgy, mint a By mutual agreement (r. Rémy Cayuela) esetében, ahol az egész gyerekölési kísérlet felnevetős abszurd humorral itatódik át. (Szin Karolina)

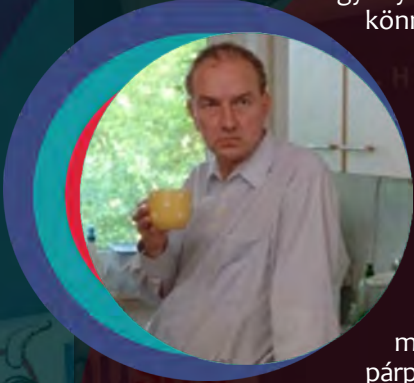
Christine Nippoldt: The Bookartist (2016)

A negyedik blokkban bemutatásra kerülő, alig 6 perces kisjátékfilm egy valós eseményt, a rajzokkal gazdagon díszített Hollywood in the 30's című kötet elkészültét dolgozza fel. Lényeges adalék: a népszerűsítő filmtörténeti kiadvány illusztrátora a rendezőné férje, Robert Nippoldt. The Bookartist éppen ezért egy kedves, személyes, végtelenül játékos, de elcsépelet stílusú rövidfilm. A rendezőné a burleszk műfaj és a '20-as évek némafilmjeinek jellemvonásaira építve bontja ki a sztorit: inzerteket használ, szereplőit túlzott gesztusokkal való színjátékra instruálja. Ám hiába passzol a kisfilm mind stílárisan, mind műfajilag a többször felbukkanó Charlie Chaplin művészetéhez, illetve a könyv által felidézett korszakhoz, ha végül a sokszor látottság gondolata és a nemtetszés érzése kerekedik felül bennem. Mintha az alkotók céljai között nem a nézői szórakoztatás állt volna első helyen, hanem egy olyan nosztalgizáló párkapcsolati „home-vidéó” készítése, ami a könyv reklámanyagaként is könnyedén felhasználható. (Kiss Tamás)

Marc Roessler: Bob (2015)

Marc Roessler fekete humorú ötperces és a gyermekded The Bookartist eltérő stílusuk ellenére is párdarabnak tekinthető kisfilmek, hiszen mindkét alkotás egy-egy foglalkozáson élcelődik. Sőt a Bobigazából egyszerre két szakmá is. A komikum egy félreértésből táplálkozik: a címszereplő meg nem értett művészként aposztrofálja magát, s csak fokozatosan derül ki, hogy a férfi nem a modern művészetek feltörekvő tagja, nem egy elvont performanszokkal előrukkoló alkotó, hanem egy merénylő. A film a panaszkodással teli interjúszleteknek hála működik, általa életszerűbbé válik az azonosulás tárgya, de a bohózatokhoz illő lezárás és a párperces hossz csak egy ártalmatlan filmes kísérletté teszi a végeredményt. (Kiss Tamás)

Nele Mueller-Stöfen: Am Strand (2015)

Vannak játékok, amik viccnek indulnak, de rosszul sülnek el. A 30-as éveikben járó Laura és Clemens egy komisz átveréssel tenné izgalmasabbá vakációját: a nő a szomszédságban nyaraló család előtt vaknak tetteti magát. Szélhámoságuk azonban csakhamar szimbolikus öncsalássá kerekedik. Az inkább tévés színészként ismert Nele Mueller-Stöfen titkos ásznak tűnik a direktori székben, klasszikus vonalvezetéssel, de a kortárs német filmre (például Phoenix bár) oly jellemző érzékenységgel rajzolja fel egy zátonyra futott kapcsolat jellegtelenségét. A rendezőné ügyesen altat, a pár nevetgélései mögött csak fokozatokban válik észlelhetővé a nyaralás, a séták, az éttermi ebédek üres

rutinja. Fásultságukhoz maradéktalanul illeszkedik az észak-német tengerpart élettelenisége. Ezzel együtt az Am Strand mégis a megoldás, a feleszmélés filmje, hiszen a játék végére Laura már közel sem vak. Az utolsó képen felismeri a társas magány csapdját, amit a megszokás és az elfojtásra kárhoztatott értékrendbeli különbségek vállalva vájtak évről-évre mélyebbre. (Kiss Tamás)

Paul Meschúh: Boat People (2016)

Miközben a médián keresztül napi szinten ismerkedhetünk az illegális bevándorlás hamis tevelalóságával, a kortárs filmművészet liberális érzékenységgel ellenpontozni óhajt. Egyik oldalról valószerű helyzetekkel hoznak testközelbe menekülteket, migránsokat és olyan európai átlagembereket, akik valóban találkoztak már illegális bevándorlóval, a másik oldalról értelmezni is próbálják az összetett helyzetet. Nagyjátékfilmes szinten a világszintű koprodukcióban fogant Mediterranea vagy a szenegáli A halászcsonak számíthat értékes példának, kisfilmes fronton többek között Alessandro Palazzi Gas Station-jét illetheti dicséret. Az osztrák származású rendező Boat People című filmje is aktuális, nyersen aktuális. Moussa és társainak lélekvesztője felborul a Földközi-tenger közepén, a baleset egyetlen túlélője végül egy tehetős európai házaspár yachtjához sodródik. A szómáliai menekült férfi egyetlen kérése, hogy csempésszék őt át a határon. Paul Meschúh az egyetlen hajón játszódó történetet műfaji jegyek mentén bontja ki, miközben példázatot is igyekszik faragni a sztoriból. Mindkét rendezői elv megvalósul és működik, csak párhuzamosan valamelyest kioltják egymást. A thrillerszerű jelenetek maradéktalanul hozzák az összezártságból és a bizalmatlanságból fakadó feszültséget, a Boat People azonban mégsem e téren, hanem az emberség és a jogtisztelet határán veszteglő európai ember tükröként villant igazán. A házaspár tisztában van erkölcsi kötelességével, tetteiknek azonban gátat szab a sztereotip gondolkodás, a média táplálta félelem, a bűnrészesség tudata. (Kiss Tamás)

Szombaton ért véget a 12. BuSho, ahol több mint 50 animációs rövidfilmet láthatott a közönség. A versenyprogramban a kísérleti animációkkal együtt 24 film szerepelt, a magyar animációs panoráma programban 16, a nemzetközi animációs szekcióban pedig 7 alkotás. A szombat esti díjátadón öt animáció kapott elismerést. A Nadya Bakuradze orosz kísérleti filmes és video-művész, Christian Inaraja Genís katalán grafikus művész és illusztrátor, Koncz Teréz kreatív producer és rendező, valamint Wolfgang Leis marketing szakemberből álló nemzetközi zsűri az idei fesztivál legjobb animációjának járó díját a japán Koji Yamamura századeleji szürrealista balettjének, a Satie's Parade-nak adta. A legjobb ötlet/forgatókönyv díját is egy animációs film, Konstantin Bronzit idei Oscar-jelölt We Can't Live Without Cosmos című alkotása nyerte el, mely a rendező szerint nem az űrprogramról és nem is a barátságról szól elsősorban, hanem a magányról és az emberek közötti szoros kapcsolatokról. Arról, hogy az ember nem képes anélkül létezni, hogy néha ne lépne ki a társadalomból (akár fizikai, akár mentális értelemben). A legjobb operatőri díjat egy szintén sokszorosán díjazott darab, Nina Gantz Edmond című stop motion diplomamunkája kapta, melyet a National Film and Television School animáció szakán készített. "Retrospektív narrációja szavak nélkül meséli el nekünk Edmond történetét, aki egy hatalmas követ cipel magával és egy ugyanilyen súlyos titkot, amit élete során hiába próbált elfojtani magában." Az Edmondról itt írtunk korábban. Az SZFE, a MOME, az ELTE és a Metropolitan hallgatóiból álló Diákzsűri a MOME animáció mesterszakán tavaly végzett Kopasz Milán Beyond című diplomaфильmjét díjazta. A Beyond egy mindennapos problémát mutat be, a folytonos boldogságkeresést és az emberek reakcióit ezekre a váratlan helyzetekre. A kicsit experimentális hatású, szubjektív szituációk mellé viszont összetett technikát párosított a rendező: az épített hátterek előtt 3D nyomtatóval készült szereplők és pixillált emberek mozognak, akiknek arcmimikáját arcfestéssel és fázisonként cseréltetett szemekkel animálták. A filmről itt látható egy werk videó. A Beyond egyébként nemrég a Hudson Valley International Film Festival legjobb animációjának járó díját is elnyerte. A Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa idén már másodszor ajánlott fel kétszer 500 ezer forintos jutalmat a legjobb magyar fikciós és animációs filmnek. Utóbbi a szintén tavaly végzett Takács Anikó MOME Anim diplomamunkája, a Cosmic Jacuzzi kapta. A filmben két kamionost az útjuk során elrabolnak az ufók és egy furcsa gombadzsungelbe viszik őket, mivel hogy a földönkívüliek eleve köztünk vannak, gombák képében. Ahogy a rendező fogalmazott: "a Cosmic Jacuzzi című film nem más, mint a dänikeni paleoasztronautika keresztezve a szalmatercsei kamionosok esetével." A hazai (animációs) filmek között ritkának számító sci-fi téma sok apró humorforrást és egy mini pszichedelikus utazást is tartogat, és persze rengeteg megmagyarázhatatlan jelenséget.

Nők

49%
Rajongóid

Férfiak

49%
Rajongóid

Ország	Rajongóid	Város	Rajongóid	Nyelv	Rajongóid
Magyarország	1107	Budapest, Budapest	862	magyar	693
Egyesült Királyság	82	London, England	47	angol (Amerikai Egyes...	533
Románia	76	Oradea, Bihor County	32	angol (brit)	351
Németország	76	Paris, Île-de-France	31	német	69
Spanyolország	53	Berlin, Berlin	26	francia (Franciaország)	64
Franciaország	49	Sopron, Győr-Moson-S...	19	spanyol	55
Amerikai Egyesült Álla...	48	Vienna, Vienna	18	olasz	36
Lengyelország	41	Warsaw, Masovian Voi...	18	lengyel	36
Olaszország	40	Sofia, Sofia City Province	14	spanyol (Spanyolország)	32
Szlovákia	28	Cluj-Napoca, Cluj County	14	orosz	25

Közzétéve	Bejegyzés	Típus	Célzás	Elérés	Interakció
2016. 09. 13. 8:12	http://www.filmteker.cs.hu/fesztival/busho-2016-a-macska			323	20 5
2016. 09. 08. 13:10	12. BUSHO NEWS NAPILAP			445	103 1
2016. 09. 06. 8:19	https://busho.hu/en/fest/news/2016/resounding-hungaria			446	27 10
2016. 09. 02. 13:37	Bullseye! BuSho programmes in full swing			506	703 4
2016. 09. 01. 15:30	BuSho Festival conquers Budapest			823	1,8K 54
2016. 08. 29. 19:00	https://www.youtube.com/watch?v=7cytnb0e0g0&list=PL			265	13 7
2016. 08. 29. 9:00	https://www.youtube.com/watch?v=Dij9vnoHBek&index=			290	10 4
2016. 08. 28. 19:00	https://www.youtube.com/watch?v=EaBemSDfvrw&list=P			2K	315 73

BUSHO NEWS

2016. 09. 02. Friday / 27 °C ☀ / Volume 2, Number 3.

Interview with Teréz Koncz, jury member

Teréz Koncz, hungarian jury member thinks that films are a huge inspiration source for her. After dinner, we had a pleasant talk with her, she was kindly answering all of our questions.

Are you a strict jury member?

At first, I want to watch the films through the „audience's eyes” and just go with the flow. If I cannot make a decision, then I see it through my „professional eyes”. Then I analyze the cameraman's work, the design, the editing, and try to see the whole picture. Was there a situation where you watched a film and you didn't analyze it professionally?

Yes, when this happens, I say: thank you very much! These films are perfect just the way they are. Two-three films are like this, and here I just put a smiley face and write: Thank you.

What values are you looking for?

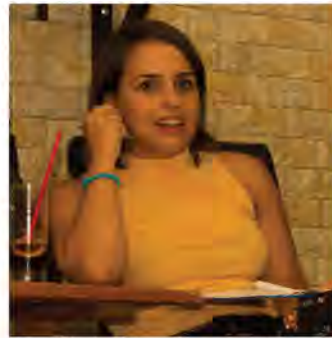
Well, when I became a part of the jury, I wanted to look for winner films. I don't want to analyze every film one by one, I would rather ask if it added something to my life or not.

How did these films influence you?

This is a huge source of inspiration, I can learn a lot from the others. Besides the fact that I have to take sides, it is a great gift that I can watch all of the fellow artist's films and I can learn from them.

Have you thought about submitting your own film to BuSho?

The next project that I'm doing is a 15-minute long film, I would like to submit it to festivals. Like BuSho as well.

Teréz Koncz, jury member

Student jury introduction: Bettina Szremkó

How did you become a film lover?

Well, it all started in high school, where we had a film club. There I encountered films and animation as well, but I have decided to pay more attention to animation. Then inspired by this I applied to MOME to study animation, before that I was just studying this all by myself.

And how did you become a member of the BuSho's student jury?

BuSho was a surprise for me. Our professor of film history (the head of department at our university) called me and said that he finds me the most suitable for this student jury position.

But as we all know, BuSho is not just about

animation. What do you think about the other two categories?

I also love films, because I am studying film history and film theory therefore I spend most of my time in cinemas, so I'm open to everything. The animation is what I like the most, but during my high school years I made a few films as well and I even won awards for them, so for me it's not a foreign area.

BuSho is almost over. Do you already have a preference of ranking or are you still waiting for something grand?

I'm open to surprises, but there were films and animations that I really loved. I don't want to be biased towards films from my school and we are trying to make a rational decision with my fellow jury members, which will not be easy because there are plenty of great films.

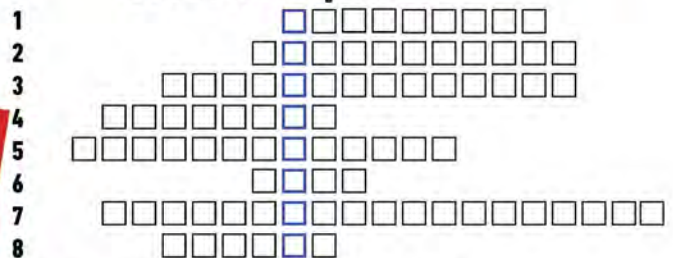

Boat trip to the Parliament

Every morning, there is a great opportunity for BuSho's guests to get to know each other better and our capital as well. We have visited the hungarian Parliament building by boat. Our group had a pleasant time while sailing on the Danube between Petöfi tér and Jászai Mari tér, and then we took a nice little walk to the Parliament building. Here we met our funny and witty guide, who was responsible for the good mood during our visit. There is a classic story which is told every single year: Freddie Mercury, when he visited Budapest back in 1985, also participated in a boat trip. He loved the city very much, and he decided that he wants to buy a house in Budapest. Then he pointed at the Parliament building, and asked: „How much for this house?” After the 45-minute visit, we took a longer walk back to Puskin mozi through Szabadság tér, and we saw the amazing St. Stephen's Basilica as well.

Crossword puzzle

1. A film about a girl who is imprisoned in a huge body.
2. Student-jury member.
3. The shortest short film in the BuSho Festival.
4. The Prize Ceremony will be here.
5. The oldest short film festival in Central America, founded in 2007.
6. Cleanse Pest,... - fiction film from Colombia.
7. BuSho Festival organizer.
8. A BuSho partner.

Message Board

This is the first time I am here, but not the last, that's for sure!

Cseke Evelyn

I would like to say thank you to my mom, dad, kitty, grandma and grandpa for helping me being here!

Tell them, that I am OK!

Hunor Ferencz

I think this film was the best one so far!

Sebestyén @, after the screening of the very first film

02.09. FRIDAY	PUSKIN AMARCORD HALL	ÖRÖKMOZGÓ	FÉSZEK / TRAFIK	WOMBATS HOSTEL
08:00 - 09:00				BREAKFAST
09:00 - 12:00				BPEXT: SZÉCHENYI BATH
12:00 - 13:00			EBÉD / LUNCH	
13:00 - 14:00	VERSENY XI./COMPETITION XI.			
14:15 - 15:15	VERSENY XII./COMPETITION XII.			
15:30 - 16:30	VERSENY XIII./COMPETITION XIII.			
16:30 - 16:45	„COFFEE AND CIGARETTES”			
16:45 - 17:45	VERSENY XIV./COMPETITION XIV.			
18:00 - 19:00	VERSENY XV./COMPETITION XV.	FALUDI (HUN)		
19:15 - 20:45	EFA 2015 - 3.		VACSORA / DINNER	
20:00		DÉSI - MÓRAY (HUN)	JURY CONSULTATION	
20:00 - 24:00	BUDAPEST ROOFTOP CINEMA CORVIN CLUB: 12. BUSHO COMPETITION REPEAT 9-10-11-12			

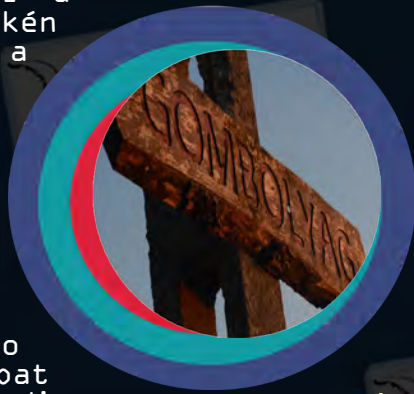

WWW.BUSHO.HU

Workshopska

Nyár elején idén 10. alkalommal a Dél-Alföldi Gombolyag környékén elszaporodtak az apostolok, a táltosok és a szúnyogriasztók! Amint azt előzetesen sejtettük és különösebben nem is bánkódtunk miatta ezúttal az időpont változása miatt a korábbi évekhez képest kicsit kevesebben lettünk, de tizenketten így is legalább az aktuális számisztika környékén moco-rogtunk. Tehát 10. alkalommal rendeztük meg a GombuSho Workshopot a jól bevált csapat szervezésében, természetesen mindig apróbb módosításokkal a fejlődés érdekében. Az első 2007-es legendás Almássy téri animációs workshopból az évek alatt filmes tábor lett, aztán 2010-ben festettünk is, 2011-ben pedig tovább bővültünk zenével, mára pedig olyannyira elszabadult az alkotókedv, hogy mindenki szó szerint azt csinál amit szeretne, csak legyen kézzel fogható eredménye, mert a BuSho fesztiválon ősbemutató!

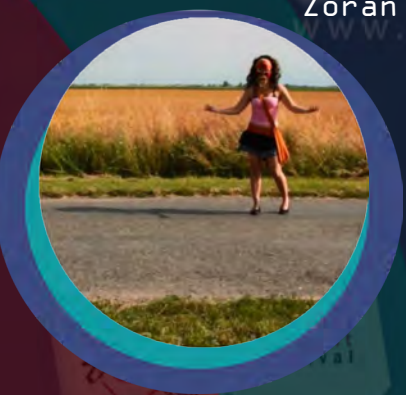

coming to the cinemas soon! Although the number of participants was less than it was in the previous years, we still had a 12-strong team. The hard core was there of course, making minor adjustments in order to further the development. We started this tradidion in 2007 at the Almássy Culture Center, and over the years we have become a a film camp, from 2010 on we've evolved into an all-arts workshop, including painting (est. 2010), music making (2011) and today are creative energies soar up to the skies, each member does what he or she pleases, and the premier of the works is at the BuSho Festival!

Summertime... and the livin' is easy... the mosquito bites drivin' you crazy, suddenly you see apostles and shamans all around. Only in Gombolyag! Our 10th edition saw some tribal fun,

Az elkészült alkotások / Works made this year:

- Görögh Ferenc - Vajda Boróka - Ferencz Hunor: Egy csapásra
- Gábeli Botond - Hadházy Dávid - Vajda Boróka: Pensum1 / Pensum2
- Cseke Evelyn - Gábeli Botond - Vajda Boróka: Kórhatár
- Mester Ákos - Sólyom Anna - Gábeli & Son GmbH - Táltosh
- Gábeli - Mester - Gerendai Szimonetta: Mennyi?
- Végh Vozó Zoltán - Görögh - Vajda: Mennyi az idő?
- Ferencz - Gábeli Botond - Görögh: Aposztolók
- Zoran Šmid & the MCT Group (Slovenia): 12. BuSho spot
- David Jovanović (Serbia): 12 Angry men
- Ferencz Hunor: Kakukk
- Cseke Evelyn: Flipp

"the human resources"

FESTIHOOD 2016-2017 / PLANNED BUSHO PRESENTATIONS AT PARTNERS AND INSTITUTES:

1. 4ZIVLY FILM SEMINAR, BANSKA STIAVNICA, SLOVAKIA
2. 4RIVER FILM FESTIVAL, KARLOVAC, CROATIA
3. ESFA - EUROPEAN SHORTFILM FESTIVAL AMARANTE, PORTUGAL
4. CORNWALL, UK
5. DARKLIGHT FILM FESTIVAL, DUBLIN, IRELAND
6. DRAMA, GREECE
7. EUROSHORTS, GDANSK, POLAND
8. FALUDI FILMFEST, HUNGARY
9. HAMBURG KURZFILM, GERMANY
10. IMPERIA VIDEO FESTIVAL, ITALY
11. IN THE PALACE, BALCHIK
12. IZMIR INTERNATIONAL SHORT FILM FESTIVAL, TURKEY
13. KAN WROCLAW, POLAND
14. KANSK, SIBERIA
15. KERRY, IRELAND
16. KINGBONN, CHINA
17. LILLE, FRANCE
18. MAGMA, ACIREALE, SICILY
19. MAREMETRAGGIO, TRIESTE, ITALY
20. MECAL, BARCELONA, SPAIN
21. MEDIAWAVE, HUNGARY
22. MICE, VALENCIA, SPAIN
23. NACHALO - ST. PETERSBURG, RUSSIA
24. NEXT, BUCHAREST, ROMANIA
25. QUEST EUROPE, ZIELONA GORA, POLAND
26. TALLIN BLACK NIGHTS, ESTHONIA
27. THE ANIMATION CHAMBER - SIKKA, DUBAI, UAE
28. VILA DO CONDE, PORTUGAL
29. WIZ-ART, LVYV, UKRAINE
30. ZOOMCYMRU, PORTH, WALES

Balassi Intézeti vetítések és az Intézetek által elért Fesztiválok, Intézmények:

ISTANBUL / TÖRÖKORSZÁG

- KISAKES --- Ortakoy/Istanbul/Turkey; 27-30th of September
- 17. Izmiri Nemzetközi Rövidfilm Fesztivál: 2016.11.01-06
- 28. Isztambuli Nemzetközi Rövidfilm Fesztivál: 2016.12.14-21.
- 13. Akbank Rövidfilm Fesztivál: 2017. Március 13-23
- Mimar Sinan Szépművészeti Egyetem
- Bogazici Egyetem

- London, Egyesült Királyság
- Moszkva, Oroszország
- New York, USA
- Bécs, Ausztria
- Pozsony, Szlovákia
- Stuttgart, Németország
- Tallinn, Észtország
- Varsó, Lengyelország
- Delhi, India
- Ljubljana, Szlovénia

Médiamegjelenések – Media cover

BUSHO VISION 13

THE BUDAPEST SHORT
INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

29. AUGUST - 3. SEPTEMBER
BUDAPEST HUNGARY
WWW.BUSHO.HU

PROGRAMME CATALOGUE

Reservation deadline: 15 July

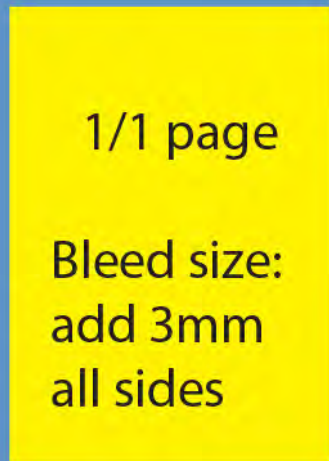
Ad copy deadline: 1 August

Date of publication:	1. September
Copies to be printed:	5000
Page format:	165x235mm
Number of pages:	60
Language:	english/hungarian

Rate chart:

Front cover inner page:	1000€
Back cover inner page:	1000€
1/1 page:	800€
1/2 page:	600€
1/4 page:	300€

Technical parameters:

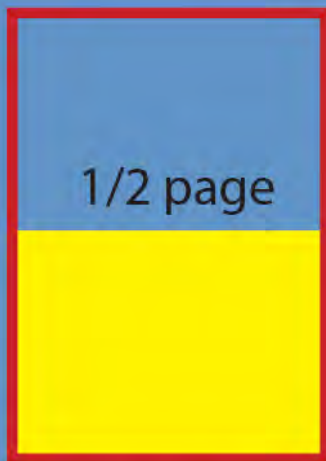
171 x 241 mm

165 x 235 mm

82,5 x 235 mm

165 x 117,5 mm

82,5 x 117,5 mm

Contact:

BUSHO FILM FESTIVAL
1141-Budapest, Szugló u. 83.

Phone: +36/1-422-10-83

Skype: bushotami

www.busho.hu

busho@busho.hu

Szabályzat 2017 / Regulations 2017

WWW.BUSHO.FILM.FESTIVAL (29.VIII. - 3.IX. 2017.) REGULATIONS

BuSho (Budapest Short) was established in the autumn of 2004 by a group of young Hungarian filmmakers and the first event successfully ran its course the following year. The festival became an international breakthrough in an exceptionally short period of time. We had plenty of festival screenings, selections of film academies, conferences, exhibitions, film-, and all-art workshops in the program. Our main target group is the generation of developing young filmmakers but we are very delighted at every entry. This film celebration takes place in Budapest in the late summer of 2016.

You can enter in three categories: fiction, animation and experimental.

Duration: maximum 30 minutes!

Submitted films should have been produced after the 1st of January 2015!

ENTRY FEE: 10,- eur / shortfilm

except those studios, schools, workshops or agencies that enter 5 or more shorts!

ONLINE ENTRY OPENING: 1st December 2016. DEADLINE: 15th April 2017.

We accept online entries only to register for pre-judging, through our partner online platforms (reelport, filmfreeway) or on the BuSho website.

ONLINE ENTRY FORM: <http://busho.hu/en/entry/entry>

The followings are requested with the entry form filled in:

- entry form filled on the BuSho website!
 - UPLOAD your film for the pre-jury on the BuSho website!
- Format: mpeg4 / 720x576 PAL 25 fps / 48kHz 16bit stereo
FREE VIDEO FILE CONVERTER TO MP4:
- all films must have english subtitles: subtitles included (burned in / not optional)
 - we don't accept films which is uploaded to youtube or any video share page!

If the pre-jury selects the entered production then we will ask for the screening copy. If the film selected in competition, the creator of the film + 1 more person will be invited to the festival. Applications of other filmmaking workshops and festival organizers are also appreciated whose most successful films or a "Best Of" selection can be sent to the festival and also to the conference. If a filmmaker community applies, food and accommodation is provided for the group leaders and 1 more person. To avoid any inconvenience coming from last minute cancellation, all the guests are asked to pay an accreditation fee, which is a symbolic amount, but includes all the costs for the whole week (reservation of room, meals and all the programs). Please send the flight reservation as well as the proof of the transaction!

Announcing the competition program: 15th of June 2017!

Screening copies arrival deadline: 15th of July 2017.

Accreditation deadline: 1st of August 2017!

Bank Account: 11714006-20427775

NAME OF THE ORGANIZATION:

GOMBOLYAG ALAPÍTVÁNY

ADDRESS: 1141-BUDAPEST, SZUGLÓ U. 83.

NAME OF THE BANK: OTP BANK ZRT.

BANK ACCOUNT: 11714006-20427775

SWIFT: OTPVHUHB

IBAN: HU98 11714006 20427775 00000000

We would like to welcome everybody in the "Heart of Europe", in Budapest. Do you want a sho@t? Then come and visit us for some cultural refreshment. For further information please connect:
TAMÁS GÁBELI, FESTIVAL DIRECTOR: tami@busho.hu
CHARLOTTE SYMMONS, GUEST COORDINATOR: guest@busho.hu
ÁKOS MESTER, PROGRAM DIRECTOR: program@busho.hu

BUSHO FILM FESTIVAL
GOMBOLYAG FOUNDATION
1141-BUDAPEST, SZUGLÓ U. 83. HUNGARY
TEL/FAX: +36/1-422-10-83, WEB: www.busho.hu

- I have read, understood and accepted the rules and regulations of the festival.

The filmmakers submitting their films to BUSHO agrees at the same time to the:

- public presentation of their film(s) in the competition,
- public presentation of a part of their film(s) on TV for advertising the festival,
- presentation of the award winning films on the festival collection dvd, which is made only for non-commercial use with BuSho watermark for events promoting the Festival.

Fotómontázs / Montage

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

29 AUGUST - 3 SEPTEMBER 2017

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU

WWW.BUSHO.HU